

Eestikeelne väljaanne

Õigusaktid

55. aastakäik

1. märts 2012

Sisukord

II Muud kui seadusandlikud aktid

MÄÄRUSED

- ★ **Komisjoni rakendusmäärus (EL) nr 173/2012, 29. veebruar 2012, millega muudetakse komisjoni määrust (EL) nr 185/2010 seoses teatavate konkreetsete lennundusjulgustusmeetmete selgitamise ja lihtsustamisega ⁽¹⁾** 1

Komisjoni rakendusmäärus (EL) nr 174/2012, 29. veebruar 2012, millega kehtestatakse kindlad impordiväärtused, et määrata kindlaks teatava puu- ja köögivilja hind piiril 9

Komisjoni rakendusmäärus (EL) nr 175/2012, 29. veebruar 2012, millega määratakse kindlaks teraviljasektori imporditollimaksud alates 1. märts 2012 11

OTSUSED

2012/131/EL:

- ★ **Komisjoni otsus, 13. juuli 2011, Interbevile makstavate maksude kohta (teatavaks tehtud numbri C(2011) 4923 all)** 14

2012/132/EL:

- ★ **Komisjoni rakendusotsus, 15. veebruar 2012, ELi rahalise toetuse kohta seoses Saksamaal, Itaalias ja Madalmaades 2011. aastal lindude gripi vastu võitlemiseks võetud erakorraliste meetmetega (teatavaks tehtud numbri C(2012) 776 all)** 34

Hind: 3 EUR

(Jätub pöördel)

⁽¹⁾ EMPs kohaldatav tekst

ET

Aktid, mille pealkiri on trükitud harilikus trükikirjas, käsitlevad põllumajandusküsimuste igapäevast korraldust ning nende kehtivusaeg on üldjuhul piiratud.

Kõigi ülejäänud aktide pealkirjad on trükitud poolpaksus kirjas ja nende ette on märgitud tärn.

2012/133/EL:

- ★ Euroopa Keskpanga otsus, 27. veebruar 2012, millega tunnistatakse kehtetuks otsus EKP/2010/3 ajutiste meetmete kohta seoses Kreeka valitsuse poolt emiteeritud või tagatud võlainstrumentide kõlblikkusega (EKP/2012/2) 36

II

(Muud kui seadusandlikud aktid)

MÄÄRUSED

KOMISJONI RAKENDUSMÄÄRUS (EL) nr 173/2012,

29. veebruar 2012,

millega muudetakse komisjoni määrust (EL) nr 185/2010 seoses teatavate konkreetsete lennundusjulgestusmeetmete selgitamise ja lihtsustamisega

(EMPs kohaldatav tekst)

EUROOPA KOMISJON,

võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingut,

võttes arvesse Euroopa Parlamendi ja nõukogu 11. märtsi 2008. aasta määrust (EÜ) nr 300/2008, mis käsitleb tsiviillennundusjulgestuse ühiseeskirju ja millega tunnistatakse kehtetuks määrus (EÜ) nr 2320/2002, ⁽¹⁾ eriti selle artikli 4 lõiget 3,

ning arvestades järgmist:

- (1) Komisjoni 4. märtsi 2010. aasta määruse (EL) nr 185/2010 (millega nähakse ette üksikasjalikud meetmed lennundusjulgestuse ühiste põhistandardite rakendamiseks) ⁽²⁾ rakendamise käigus saadud kogemused näitavad, et ühiste põhistandardite rakendamise viisides tuleks teha väikeseid muudatusi.
- (2) See hõlmab teatavate konkreetsete lennundusjulgestusmeetmete selgitamist ja lihtsustamist, et suurendada õiguslikku selgust, standardida õigusaktide ühtset tõlgendamist ja tagada veelgi kindlamalt lennundusjulgestuse ühiste põhistandardite parim võimalik rakendamine.

(3) Muudatused hõlmavad piiratud arvu meetmete rakendamist seoses juurdepääsukontrolliga, järelevalve ja patrullimisega, reisijate ja registreeritud pagasi läbivaatuse, kauba, posti ning parda- ja lennujaamavarude julgestuskontrolliga, isikute väljaõppe ja julgestusseadmetega.

(4) Seetõttu tuleks määrust (EL) nr 185/2010 vastavalt muuta.

(5) Käesoleva määrusega ettenähtud meetmed on kooskõlas tsiviillennundusjulgestuse komitee arvamusega,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA MÄÄRUSE:

Artikkel 1

Määrust (EL) nr 185/2010 muudetakse vastavalt käesoleva määruse lisale.

Artikkel 2

Käesolev direktiiv jõustub kahekümnendal päeval pärast selle avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas*.

Käesolev määrus on tervikuna siduv ja vahetult kohaldatav kõikides liikmesriikides.

Brüssel, 29. veebruar 2012

Komisjoni nimel
president

José Manuel BARROSO

⁽¹⁾ ELT L 97, 9.4.2008, lk 72.

⁽²⁾ ELT L 55, 5.3.2010, lk 1.

LISA

Määruse (EL) nr 185/2010 lisa muudetakse järgmiselt.

1. Punkt 1.1.3.4 asendatakse järgmisega:

„1.1.3.4. Kui läbivaatamata isikud või muudest kui liites 4-B loetletud kolmandatest riikidest saabuvad reisijad ja lennumeeskonna liikmed võivad olla pääsenud kriitilistesse osadesse, tuleb võimalikult kiiresti läbi otsida need osad, mille puutumatus ei ole olnud tagatud, tagamaks mõistlikkuse piires, et alal ei leidu keelatud esemeid.

Esimene lõik loetakse täidetuks õhusõiduki puhul, mis otsitakse läbi julgestusotstarbel.

Esimest lõiku ei kohaldata, kui kriitilistesse osadesse on pääsenud punkti 1.3.2 või punkti 4.1.1.7 alla kuuluvad isikud.

Muudest kui liites 4-B loetletud kolmandatest riikidest saabuvate reisijate või lennumeeskonna liikmete puhul kohaldatakse esimest lõiku ainult nende kriitiliste osade suhtes, mille on läbinud selline läbivaadatud registreeritud pagas ja/või mida on kasutanud sellised läbivaadatud väljuvad reisijad, mis/kes ei lahku sama õhusõidukiga kui eespool nimetatud reisijad ja lennumeeskonna liikmed.”

2. Punktile 1.2.2.2 lisatakse järgmine tekst:

„Juurdepääsu võib anda ka pärast seda, kui isik on biomeetriliste andmete kontrollimisega tuvastatud.”

3. Punktile 1.2.2.4 lisatakse järgmine tekst:

„Biomeetrilise tuvastamise puhul tuleb kontrollida, kas julgestuspiirangualale juurdepääsu taotleval isikul on mõni punktis 1.2.2.2 loetletud luba ja kas see luba kehtib ega ole blokeeritud.”

4. Lisatakse punkt 1.2.6.9:

„1.2.6.9. Punkte 1.2.6.2–1.2.6.8 ei kohaldata ainult selliste lennualal kasutatavate sõidukite suhtes, millega ei ole lubatud sõita avalikel teedel, tingimusel et nende välispinnal on selge märges selle kohta, et tegemist on asjaomasel lennujaamas kasutatavate sõidukitega.”

5. Punkti 1.2.7.1 alapunkti c lõppu lisatakse järgmine tekst:

„; ning

d) vahemaa terminali või juurdepääsupunkti ja selle õhusõiduki vahel, millega meeskonnaliikmed saabusid või millega nad lahkuvad.”

6. Punkt 1.5.2 asendatakse järgmisega:

„1.5.2. Järelevalve ja patrullimise sagedus ning viis põhineb riskianalüüsil ning need kiidab heaks pädev asutus. Arvesse võetakse järgmist:

- a) lennujaama suurus, sealhulgas toimingute arv ja laad, ning
- b) lennujaama plaan, eelkõige lennujaamas kehtestatud alade omavaheline suhe, ning
- c) järelevalve ja patrullimise meetodite võimalikkus ja piirangud.

Järelevalve teostamise ja patrullimise sageduse ja viisidega seotud riskianalüüsi osad esitatakse nõudmise korral kirjalikult nõuetele vastavuse kontrollimiseks.”

7. Punkti 4.1.3.4 muudetakse järgmiselt:

a) alapunkt c asendatakse järgmisega:

„c) on saadud pardakaartide kontrollpunkti taga lennujaama lennualal asuvatest müügikohtadest, mille suhtes kohaldatakse lennujaama julgestusprogrammis heakskiidetud julgestusmeetmeid, tingimusel et kõnealune vedelik, aerosool ja geel on pakitud avamise tuvastamist võimaldavas kotti ja kui on piisavad tõendid selle ostmise kohta eelneva 24 tunni jooksul sama lennujaama lennualalt, või”;

b) alapunktid e ja f asendatakse järgmisega:

„e) on saadud muust ELi lennujaamast, tingimusel et kõnealune vedelik, aerosool ja geel on pakitud avamise tuvastamist võimaldavas kotti ja on piisavad tõendid selle ostmise kohta eelneva 24 tunni jooksul sama lennujaama lennualalt või

f) on saadud ELi lennuettevõtja õhusõiduki pardalt, tingimusel et kõnealune vedelik, aerosool ja geel on pakitud avamise tuvastamist võimaldavasse kotti ja on piisavad tõendid selle ostmise kohta eelneva 24 tunni jooksul sama õhusõiduki pardalt või”.

8. Punkt 5.3.3.2 asendatakse järgmisega:

„5.3.3.2. Registreeritud pagas, mis muutub saatjata pagasiks muudel kui punktis 5.3.2 nimetatud põhjustel, eemaldatakse õhusõidukist ja vaadatakse enne selle uuesti pealelaadimist veel kord läbi.”

9. Punkt 6.0.2 asendatakse järgmisega:

„6.0.2. Kauba- ja postisaadetistes käsitatakse keelatud esemena järgmisi esemeid:

— komplekteeritud lõhke- ja süüteseadeldised, mida ei veeta vastavalt kohaldatavatele ohutuseeskirjadele.”

10. Punkt 6.0.3 jäetakse välja.

11. Punkt 6.3.2.6 asendatakse järgmisega:

„6.3.2.6. Dokument peab olema pädeva asutuse kontrolliks kättesaadav mis tahes punktis enne saadetise laadimist õhusõidukisse ja pärast seda lennu vältel või 24 tunni jooksul, sõltuvalt sellest, kumb ajavahemik on pikem, ning sisaldama järgmist teavet:

- a) pädeva asutuse poolt kokkuleppelisele esindajale antud kordumatu tähtnumbriline tunnus;
- b) saadetise kordumatu tunnus, näiteks (ettevõtjasisese või koond-) lennusaatelehe number;
- c) saadetise sisu, v.a komisjoni 13. aprilli 2010. aasta otsuse K(2010) 774 final (*) punkti 6.2.3 alapunktides d ja e loetletud saadetiste puhul;
- d) saadetise julgestusstaatuse, milles on märgitud:
  - „SPX” – turvaline reisi-, kauba- ja postilennukite jaoks, või
  - „SCO” – turvaline üksnes kauba- ja postilennukite jaoks, või
  - „SHR” – turvaline reisi-, kauba- ja postilennukite jaoks vastavalt kõrge ohutusega kauba ja posti suhtes kohaldatavatele nõuetele;
- e) julgestusstaatuse määramise põhjus, milles on märgitud:
  - „KC” – saadud tuntud saatjalt või
  - „AC” – saadud esindaja teenuseid kasutavalt kaubasaatjalt, või
  - kasutatud läbivaatusvahend või -meetod või
  - saadetise läbivaatusest vabastamise põhjused;
- f) julgestusstaatuse määranud isiku nimi või sellega samaväärsed tunnused ning määramise kuupäev ja kellaeg;
- g) saadetisele teise kokkuleppelise esindaja määratud julgestusstaatuse aktsepteerinud kokkuleppelisele esindajale pädeva asutuse poolt antud kordumatu tunnus.

(*) Avaldamata.”

12. Punkt 6.3.2.7 asendatakse järgmisega:

„6.3.2.7. Koonsaadetiste puhul loetakse punktide 6.3.2.5 ja 6.3.2.6 nõuded täidetuks järgmistel juhtudel:

- a) koonsaadetisega tegelev kokkuleppeline esindaja säilitab punkti 6.3.2.6 alapunktides a–g nõutava teabe iga konkreetse saadetise kohta lennu/lendude vältel või 24 tunni jooksul, sõltuvalt sellest, kumb ajavahemik on pikem, ning
- b) koonsaadetisega kaasas olevad dokumendid sisaldavad koonsaadetisega tegeleva kokkuleppelise esindaja tähtnumbrilist tunnust, koonsaadetise kordumatut tunnust ja selle julgestusstaatust.

Alapunkti a nõuded ei kehti selliste koonsaadetiste kohta, mis vastavalt C(2010) 774 punkti 6.2.3 alapunktidele d ja e vaadatakse alati läbi või mis on alati läbivaatusest vabastatud, tingimusel et kokkuleppeline esindaja annab koonsaadetisele kordumatu tunnuse, näitab ära selle julgestusstaatuse ning esitab ainsa põhjenduse konkreetse julgestusstaatuse määramise kohta.”

13. Punkti 6.6.1.1 alapunkt a asendatakse järgmisega:

„a) kokkuleppeline esindaja, tuntud saatja või esindaja teenuseid kasutav kaubasaatja pakib või pitseerib saadetised selliselt, et oleks võimalik tuvastada avamist; kui see ei ole võimalik, võetakse koondsaadetise terviklikkuse tagamiseks alternatiivsed kaitsemeetmed ning”.

14. Punkti 6.8.2.3 lõppu lisatakse järgmine lause:

„Kuni 2014. aasta juulini võib ELi suunduva kauba või posti puhul punkti 6.3.2.6 alapunkti d kohase julgestusstaatust käsitleva deklaratsiooni välja anda ACC3 või selline lennuettevõtja, kes saabub mõnest liites 6Fii loetletud kolmandast riigist; alates 2014. aasta juulist võib asjaomase julgestusstaatust käsitleva deklaratsiooni välja anda ka punktis 6.8.3 osutatud kokkuleppeline esindaja.”

15. Liite 6-A seitsmes taane asendatakse järgmisega:

„— [ettevõtja nimi] tagab, et kõik asjaomased töötajad saavad määruse (EL) nr 185/2010 lisa 11. peatüki kohase väljaõppe ning on teadlikud ettevõtja julgestusprogrammist tulenevatest kohustustest ning”.

16. Liite 6-D päise „Keelatud esemed” all asuv teine lause kustutatakse.

17. Liide 6-E asendatakse järgmisega:

„LIIDE 6-E

VEOETTEVÕTJA DEKLARATSIOON

Kooskõlas määrusega (EÜ) nr 300/2008, mis käsitleb tsiviillennundusjulgestuse ühiseeskirju, ja selle rakendusaktidega,

kinnitan, et vastu võttes, vedades, ladustades ja kätte toimetades [kokkuleppelise esindaja / lennukauba või -posti suhtes julgestuskontrolli kohaldava lennuettevõtja / tuntud saatja / esindaja teenuseid kasutava kaubasaatja nimi] nimel lennukaupa/ lennuposti, mille suhtes on kohaldatud julgestuskontrolli meetmeid, järgitakse järgmist julgestuskorda:

- kõik töötajad, kes kõnealust lennukaupa/lennuposti transpordivad, on läbinud määruse (EL) nr 185/2010 lisa punkti 11.2.7 kohase üldise julgestusvalmidusalase väljaõppe;
- kõigi kõnealusele lennukaubale/lennupostile juurdepääsu omavate töötajate usaldusväärsus kontrollitakse; kõnealune kontrollimine hõlmab vähemalt isikusamasuse kontrolli (võimaluse korral fotoga varustatud isikutunnistuse, juhiloa või passi alusel) ning elulookirjelduse ja/või esitatud soovituskirjade kontrolli;
- sõidukite kaubaruumid pitseeritakse või lukustatakse; riidest seintega sõidukid turvatakse TIR-nööridega; lennukauba veol lamedapõhjalise kastiga sõidukitel jälgitakse sõidukite koorma-alasid;
- vahetult enne pealelaadimist otsitakse kaubaruum läbi ja tagatakse kõnealuse läbiotsimise usaldusväärsus kuni pealelaadimise lõpetamiseni;
- iga juht kannab kaasas isikutunnistust, passi, juhiluba või muud pädevate siseriiklike asutuste välja antud või tunnustatud fotoga varustatud dokumenti;
- juhid ei tee vastuvõtmise ja kättetoimetamise vahel graafikuväliseid peatusi. Kui seda ei ole võimalik vältida, kontrollib juht naasmisel koorma julgestust ja lukkude ja/või turvakleebiste terviklikkust. Kui juht leiab tõendeid, et koormale on juurde pääsetud, teatab ta sellest oma järelevaatajale ning lennukaupa/lennuposti ei toimetata kätte ilma vastava teatamiseta kättetoimetamise ajal;
- transporti ei tellita kolmandalt isikult, välja arvatud juhul, kui ka asjaomasel kolmandal isikul on veoleping [eespool nimetatud kokkuleppelise esindaja / tuntud saatja / esindaja teenuseid kasutava saatja või veoettevõtjale kinnituse või sertifikaadi andnud pädeva asutuse nimi], ning
- muid teenuseid (näiteks ladustamist) ei tellita üheltki muult isikult kui kokkuleppeliselt esindajalt või üksuselt, kelle pädev asutus on nende teenuste osutajana sertifitseerinud või tunnustanud ja nimekirja kandnud.

Võtan käesoleva deklaratsiooni eest täieliku vastutuse.

Nimi:

Ametikoht ettevõtjas:

Ettevõtja nimi ja aadress:

Kuupäev:

Allkiri:”

18. Lisatakse punkt 8.0.4:

„8.0.4. Pardavarudes keelatud esemete nimekiri on sama, mis on sätestatud liites 4-C.”

19. Punkt 8.1.4.2 asendatakse järgmisega:

„8.1.4.2. Selleks et saada määratud tuntud tarnijaks, esitab üksus igale ettevõtjale, kellele ta varusid toimetab, liites 8-B sisalduva dokumendi „Kohustuste deklaratsioon – pardavarude tuntud tarnija”. Deklaratsiooni allkirjastab seaduslik esindaja.

Ettevõtja, kellele tuntud tarnija varusid toimetab, säilitab allkirjastatud deklaratsiooni kontrollimise jaoks.”

20. Punkt 8.1.5 asendatakse järgmisega:

„8.1.5. **Lennuettevõtja, kokkuleppelise tarnija ja tuntud tarnija kohaldatavad julgestuskontrolli meetmed**

8.1.5.1. Lennuettevõtja, kokkuleppeline tarnija ja pardavarude tuntud tarnija:

- a) määravad ettevõttes julgestusküsimuste eest vastutava isiku ning
- b) tagavad, et pardavarudele juurdepääsu omavad isikud läbivad enne kõnealustele varudele juurdepääsu saamist punkti 11.2.7 kohase üldise julgestusvalmidusalase väljaõppe, ning
- c) hoiavad ära loata juurdepääsu enda valdustele ja pardavarudele ning
- d) tagavad mõistlikkuse piires, et pardavarudesse ei ole peidetud keelatud esemeid, ning
- e) kasutavad avamise tuvastamist võimaldavaid turvakleebiseid kõigil sõidukitel ja/või konteineritel või kaitsevad füüsiliselt kõiki sõidukeid ja/või konteinereid, millega pardavarusid transporditakse.

Punkti e ei kohaldata lennualal toimuva transpordi ajal.

8.1.5.2. Kui tuntud tarnija kasutab teist ettevõtjat, kes ei ole lennuettevõtja tuntud tarnija ega varude transpordiga tegelev kokkuleppeline tarnija, tagab tuntud tarnija kõikide punktis 8.1.5.1 loetletud julgestuskontrolli meetmete järgimise.

8.1.5.3. Lennuettevõtja ja kokkuleppelise tarnija kohaldatavate julgestuskontrolli meetmete suhtes kohaldatakse ka komisjoni eraldi otsuse lisasätteid.”

21. Liite 8-A seitsmes taane asendatakse järgmisega:

„— [ettevõtja nimi] tagab, et kõik asjaomased töötajad saavad määruse (EL) nr 185/2010 lisa 11. peatüki kohase väljaõppe ning on teadlikud ettevõtja julgestusprogrammist tulenevatest kohustustest ning”.

22. LIIDE 8-B asendatakse järgmisega:

„LIIDE 8-B

KOHUSTUSTE DEKLARATSIOON

PARDAVARUDE TUNTUD TARNIJA

Kooskõlas määrusega (EÜ) nr 300/2008, mis käsitleb tsiviillennundusjulgestuse ühiseeskirju, ja selle rakendusaktidega,

kinnitan, et

— [ettevõtja nimi]

- a) määrab ettevõttes julgestusküsimuste eest vastutava isiku ning
- b) tagab, et pardavarudele juurdepääsu omavad isikud läbivad enne kõnealustele varudele juurdepääsu saamist määruse (EL) nr 185/2010 lisa punkti 11.2.7 kohase üldise julgestusvalmidusalase väljaõppe, ning
- c) hoiab ära loata juurdepääsu enda valdustele ja pardavarudele ning
- d) tagab mõistlikkuse piires, et pardavarudesse ei ole peidetud keelatud esemeid, ning
- e) kasutab avamise tuvastamist võimaldavaid turvakleebiseid kõigil sõidukitel ja/või konteineritel või kaitsevad füüsiliselt kõiki sõidukeid ja/või konteinereid, millega pardavarusid transporditakse (seda alapunkti ei kohaldata lennualal toimuva transpordi ajal).

Kui tuntud tarnija kasutab teist ettevõtjat, kes ei ole lennuettevõtja tuntud tarnija ega varude transpordiga tegelev kokkuleppeline tarnija, tagab [ettevõtja nimi] kõikide eespool loetletud julgestuskontrolli meetmete järgimise;

- selleks et tagada nõuetele vastavus, teeb [ettevõtja nimi] kõigi inspekteerimiste puhul täielikku nõutavat koostööd ning annab inspektoritele juurdepääsu kõigile nõutavatele dokumentidele;
- [ettevõtja nimi] teatab [lennuettevõtjale või kokkuleppelisele tarnijale, kellele ta pardavarusid toimetab] kõigist tõsisest julgestusalastest rikkumistest ja kõigist kahtlastest asjaoludest, mis võivad olla pardavarude seisukohast olulised, eelkõige katsetest varjata varudes keelatud esemeid;
- [ettevõtja nimi] tagab, et kõik asjaomased töötajad saavad määruse (EL) nr 185/2010 lisa 11. peatüki kohase väljaõppe ning on teadlikud oma julgestusalastest kohustustest, ning
- [ettevõtja nimi] teatab [lennuettevõtjale või kokkuleppelisele tarnijale, kellele ta pardavarusid toimetab], kui ta:
  - a) lõpetab tegevuse või
  - b) ei suuda enam täita asjakohaste ELi õigusaktide nõudeid.

Võtan käesoleva deklaratsiooni eest täieliku vastutuse.

Seaduslik esindaja

Nimi:

Kuupäev:

Allkiri: ”.

23. Lisatakse punkt 9.0.4:

„9.0.4. Lennujaama varudes keelatud esemete nimekiri on sama, mis on sätestatud liites 4-C.”

24. Punkt 9.1.1.1 asendatakse järgmisega:

„9.1.1.1. Lennujaama varud vaadatakse enne julgestuspiirangualale viimist läbi, välja arvatud juhul, kui:

- a) lennujaama käitaja tarnib oma lennujaamale varusid, mille suhtes ta on kohaldanud nõutavaid julgestuskontrolli meetmeid ning pärast kõnealuste julgestuskontrolli meetmete kohaldamist kuni julgestuspiirangualale toimetamiseni on varud olnud kaitstud loata juurdepääsu eest, või
- b) tuntud tarnija on kohaldanud varude suhtes nõutavaid julgestuskontrolli meetmeid ja pärast kõnealuste julgestuskontrolli meetmete kohaldamist kuni julgestuspiirangualale toimetamiseni on varud olnud kaitstud loata juurdepääsu eest.”

25. Punkt 9.1.3.2 asendatakse järgmisega:

„9.1.3.2. Selleks et saada määratud tuntud tarnijaks, esitab üksus lennujaama käitajale liites 9-A sätestatud dokumendi „Kohustuste deklaratsioon – lennujaama varude tuntud tarnija”. Deklaratsiooni allkirjastab seaduslik esindaja.

Lennujaama käitaja säilitab allkirjastatud deklaratsiooni kontrollimise jaoks.”

26. Punkt 9.1.4 asendatakse järgmisega:

„9.1.4. **Tuntud tarnija või lennujaama käitaja kohaldatavad julgestuskontrolli meetmed**

Lennujaama varude tuntud tarnija või lennujaama varusid julgestuspiirangualale toimetav lennujaama käitaja:

- a) määrab ettevõttes julgestusküsimuste eest vastutava isiku ning
- b) tagab, et lennujaama varudele juurdepääsu omavad isikud läbivad enne kõnealuste varudele juurdepääsu saamist punkti 11.2.7 kohase üldise julgestusvalmidusalase väljaõppe, ning

- c) hoiab ära loata juurdepääsu enda valdustele ja lennujaama varudele ning
- d) tagab mõistlikkuse piires, et lennujaama varudesse ei ole peidetud keelatud esemeid, ning
- e) kasutab avamise tuvastamist võimaldavaid turvakleebiseid kõigil sõidukitel ja/või konteineritel või kaitseb füüsiliselt kõiki sõidukeid ja/või konteinereid, millega lennujaamavarusid transporditakse.

Punkti e ei kohaldata lennualal toimuva transpordi ajal.

Kui tuntud tarnija kasutab teist ettevõtjat, kes ei ole lennujaama käitajale varude lennujaama transportimisega tegelev tuntud tarnija, tagab tuntud tarnija kõikide käesolevas punktis loetletud julgestuskontrolli meetmete järgimise.”

27. Liide 9-A asendatakse järgmisega:

„LIIDE 9-A

KOHUSTUSTE DEKLARATSIOON

LENNUJAAMAVARUDE TUNTUD TARNIJA

Kooskõlas määrusega (EÜ) nr 300/2008, mis käsitleb tsiviillennundusjulgestuse ühiseeskirju, ja selle rakendusaktidega, kinnitan, et

— [ettevõtja nimi]

- a) määrab ettevõttes julgestusküsimuste eest vastutava isiku ning
- b) tagab, et lennujaama varudele juurdepääsu omavad isikud läbivad enne kõnealustele varudele juurdepääsu saamist määruse (EL) nr 185/2010 lisa punkti 11.2.7 kohase üldise julgestusvalmidusalase väljaõppe, ning
- c) hoiab ära loata juurdepääsu enda valdustele ja lennujaamavarudele ning
- d) tagab mõistlikkuse piires, et lennujaama varudesse ei ole peidetud keelatud esemeid, ning
- e) kasutab avamise tuvastamist võimaldavaid turvakleebiseid kõigil sõidukitel ja/või konteineritel või kaitsevad füüsiliselt kõiki sõidukeid ja/või konteinereid, millega lennujaama varusid transporditakse (seda alapunkti ei kohaldata lennualal toimuva transpordi ajal).

Kui kasutatakse teist ettevõtjat, kes ei ole lennujaama käitajale varude transportimisega tegelev tuntud tarnija, tagab [ettevõtja nimi] kõikide eespool loetletud julgestuskontrolli meetmete järgimise;

— selleks et tagada nõuetele vastavus, teeb [ettevõtja nimi] kõigi inspekteerimiste puhul täielikku nõutavat koostööd ning annab inspektoritele juurdepääsu kõigile nõutavatele dokumentidele;

— [ettevõtja nimi] teatab [lennujaama käitajale] kõigist tõsistest julgestusalastest rikkumistest ja kõigist kahtlastest asjaoludest, mis võivad olla lennujaama varude seisukohast olulised, eelkõige katsetest varjata varudes keelatud esemeid;

— [ettevõtja nimi] tagab, et kõik asjaomased töötajad saavad määruse (EL) nr 185/2010 lisa 11. peatüki kohase väljaõppe ning on teadlikud oma julgestusalastest kohustustest, ning

— [ettevõtja nimi] teatab [lennujaama käitajale], kui ta:

- a) lõpetab tegevuse või
- b) ei suuda enam täita asjakohaste ELi õigusaktide nõudeid.

Võtan käesoleva deklaratsiooni eest täieliku vastutuse.

Seaduslik esindaja

Nimi:

Kuupäev:

Allkiri:”

28. Lisatakse punkt 11.2.7:

„11.2.7. Üldist julgestusvalmidust vajavate isikute väljaõpe

Pärast üldise julgestusvalmidusalase väljaõppe läbimist peavad isikutel olema järgmised oskused:

- a) teadmised varasematest ebaseaduslikest sekkumistest tsiviillennundusse, terroriaktidest ja hetkeohtudest;

- b) teadlikkus asjakohastest õigusnormidest;
- c) teadmised lennundusjulgestuse eesmärkidest ja sellekohasest töökorraldusest oma töökeskkonnas, sealhulgas julgestuskontrolli meetmeid kohaldavate isikute kohustustest ja vastutusaladest;
- d) teadmised teatamiskorrast ning
- e) suutlikkus reageerida asjakohaselt julgestusalastele intsidentidele.

Igalt üldise julgestusvalmidusalase väljaõppe läbinud isikult nõutakse, et ta tõendaks enne tööleasumist kõigi käesolevas punktis osutatud teemade tundmist.”

29. Punkti 11.4.2 alapunkt a asendatakse järgmisega:

- „a) esialgse baasväljaõppe, eriväljaõppe ja julgestusvalmidusalase väljaõppe käigus omandatud oskuste puhul vähemalt iga viie aasta järel või juhtudel, kui neid oskusi ei ole rohkem kui kuue kuu jooksul rakendatud, enne naasmist julgestusalaste tööülesannete juurde, ning”.

30. Punkt 12.7.2.2 asendatakse järgmisega:

- „12.7.2.2. Kõik vedelike, aerosoolide ja geelide läbivaatamise seadmed peavad vastama 1. standardile.

1. standard kaotab kehtivuse 29. aprillil 2016.”

KOMISJONI RAKENDUSMÄÄRUS (EL) nr 174/2012,**29. veebruar 2012,****millega kehtestatakse kindlad impordiväärtused, et määrata kindlaks teatava puu- ja köögivilja hind piiril**

EUROOPA KOMISJON,

võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingut,

võttes arvesse nõukogu 22. oktoobri 2007. aasta määrust (EÜ) nr 1234/2007, millega kehtestatakse põllumajandusturgude ühine korraldus ning mis käsitleb teatavate põllumajandustoodete erisätteid (ühise turukorralduse ühtne määrus) ⁽¹⁾,

võttes arvesse komisjoni 7. juuni 2011. aasta rakendusmäärust (EL) nr 543/2011, millega kehtestatakse nõukogu määruse (EÜ) nr 1234/2007 üksikasjalikud rakenduseeskirjad seoses puu- ja köögiviljasektori ning töödeldud puu- ja köögivilja sektoriga, ⁽²⁾ eriti selle artikli 136 lõiget 1,

ning arvestades järgmist:

- (1) Määruses (EL) nr 543/2011 on sätestatud vastavalt mitmepoolsete kaubandusläbirääkimiste Uruguay voozu tulemustele kriteeriumid, mille alusel kehtestab komisjon

kolmandatest riikidest importimisel kõnealuse määruse XVI lisa A osas sätestatud toodete ja ajavahemike kohta kindlad impordiväärtused.

- (2) Iga turustuspäeva kindel impordiväärtus on arvatud rakendusmääruses (EL) nr 543/2011 artikli 136 lõike 1 kohaselt, võttes arvesse päevaandmete erinevust. Seetõttu peaks käesolev määrus jõustuma selle *Euroopa Liidu Teatajas* avaldamise kuupäeval,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA MÄÄRUSE:

Artikkel 1

Käesoleva määruse lisas määratakse kindlaks rakendusmääruse (EL) nr 543/2011 artikliga 136 ette nähtud kindlad impordiväärtused.

Artikkel 2

Käesolev määrus jõustub *Euroopa Liidu Teatajas* avaldamise päeval.

Käesolev määrus on tervikuna siduv ja vahetult kohaldatav kõikides liikmesriikides.

Brüssel, 29. veebruar 2012

*Komisjoni nimel
presidendi eest*

*põllumajanduse ja maaelu arengu peadirektor
José Manuel SILVA RODRÍGUEZ*

⁽¹⁾ ELT L 299, 16.11.2007, lk 1.

⁽²⁾ ELT L 157, 15.6.2011, lk 1.

LISA

Kindlad impordiväärtused, et määrata kindlaks teatava puu- ja köögivilja hind piiril

(eurot 100 kg kohta)

CN-kood	Kolmanda riigi kood (¹)	Kindel impordiväärtus
0702 00 00	IL	60,4
	JO	77,3
	MA	79,1
	TN	97,3
	TR	127,1
	ZZ	88,2
0707 00 05	JO	134,1
	TR	112,5
	ZZ	123,3
0709 91 00	EG	88,4
	MA	82,2
	ZZ	85,3
0709 93 10	MA	60,5
	TR	100,2
	ZZ	80,4
0805 10 20	EG	53,0
	IL	73,9
	MA	49,6
	TN	52,0
	TR	74,6
	ZZ	60,6
0805 50 10	EG	42,9
	TR	51,7
	ZZ	47,3
0808 10 80	CA	122,9
	CL	98,4
	CN	86,4
	MK	28,7
	US	147,6
	ZZ	96,8
0808 30 90	AR	84,7
	CL	114,0
	CN	66,8
	US	99,0
	ZA	106,0
	ZZ	94,1

(¹) Riikide nomenklatuur on sätestatud komisjoni määruses (EÜ) nr 1833/2006 (ELT L 354, 14.12.2006, lk 19). Kood „ZZ” tähistab „muud päritolu”.

KOMISJONI RAKENDUSMÄÄRUS (EL) nr 175/2012,**29. veebruar 2012,****millega määratakse kindlaks teraviljasektori imporditollimaksud alates 1. märts 2012**

EUROOPA KOMISJON,

võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingut,

võttes arvesse nõukogu 22. oktoobri 2007. aasta määrust (EÜ) nr 1234/2007, millega kehtestatakse põllumajandusturgude ühine korraldus ning mis käsitleb teatavate põllumajandustoodete erisätteid (ühise turukorralduse ühtne määrus) ⁽¹⁾,

võttes arvesse komisjoni 20. juuli 2010. aasta määrust (EL) nr 642/2010 nõukogu määruse (EÜ) nr 1234/2007 rakenduseeskirjade kohta teraviljasektori imporditollimaksude osas, ⁽²⁾ eriti selle artikli 2 lõiget 1,

ning arvestades järgmist:

- (1) Määruse (EÜ) nr 1234/2007 artikli 136 lõikega 1 on ette nähtud, et CN-koodide 1001 19 00, 1001 11 00, ex 1001 91 20 (pehme nisu, seemneks), ex 1001 99 00 (pehme nisu, kõrgekvaliteediline, v.a seemneks), 1002 10 00, 1002 90 00, 1005 10 90, 1005 90 00, 1007 10 90 ja 1007 90 00 alla kuuluvate toodete imporditollimaks on võrdne nende toodete suhtes importimisel kehtiva sekkumishinnaga ning seda suurendatakse 55 % võrra, millest arvatakse maha kõnealuse kaubasaadetise suhtes kehtiv CIF-impordihind. See maks ei tohi siiski ületada ühise tollitariifistiku tollimaksumäära.
- (2) Määruse (EÜ) nr 1234/2007 artikli 136 lõikega 2 on ette nähtud, et nimetatud artikli lõikes 1 osutatud tollimaksu arvutamiseks kehtestatakse kõnealustele toodetele korrapäraste ajavahemike järel tüüpiline CIF-impordihind.

- (3) Määruse (EL) nr 642/2010 artikli 2 lõike 2 kohaselt on CN-koodide 1001 19 00, 1001 11 00, ex 1001 91 20 (pehme nisu, seemneks), ex 1001 99 00 (pehme nisu, kõrgekvaliteediline, v.a seemneks), 1002 10 00, 1002 90 00, 1005 10 90, 1005 90 00, 1007 10 90 ja 1007 90 00 alla kuuluvate toodete imporditollimaksu arvutamiseks kasutatav hind iga päeva tüüpiline CIF-impordihind, mis on kindlaks määratud kõnealuse määruse artikliga 5 ette nähtud korras.
- (4) Seepärast tuleks alates 1. märts 2012 kehtestada impordimaksud, mida kohaldatakse uute maksude jõustumiseni.
- (5) Vajadusest tagada, et kõnealust meetet hakataks kohaldama võimalikult kiiresti pärast ajakohastatud andmete kättesaadavaks tegemist, peaks käesolev määrus jõustuma selle avaldamise päeval,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA MÄÄRUSE:

Artikkel 1

Määruse (EÜ) nr 1234/2007 artikli 136 lõikes 1 osutatud teraviljasektori imporditollimaksud määratakse alates 1. märts 2012 kindlaks käesoleva määruse I lisas II lisa teabe alusel.

Artikkel 2

Käesolev määrus jõustub Euroopa Liidu Teatajas avaldamise päeval.

Käesolev määrus on tervikuna siduv ja vahetult kohaldatav kõikides liikmesriikides.

Brüssel, 29. veebruar 2012

Komisjoni nimel
presidendi eest

põllumajanduse ja maaelu arengu peadirektor
José Manuel SILVA RODRÍGUEZ

⁽¹⁾ ELT L 299, 16.11.2007, lk 1.

⁽²⁾ ELT L 187, 21.7.2010, lk 5.

I LISA

Määruse (EÜ) nr 1234/2007 artikli 136 lõikes 1 osutatud toodete impordimaksud, mida kohaldatakse alates 1. märtsist 2012

CN-kood	Toote kirjeldus	Imporditollimaks ⁽¹⁾ (eurot/t)
1001 19 00 1001 11 00	Kõva NISU, kõrge kvaliteediga	0,00
	keskmise kvaliteediga	0,00
	madala kvaliteediga	0,00
ex 1001 91 20	Pehme NISU, seemneks	0,00
ex 1001 99 00	Pehme NISU, kõrge kvaliteediga, v.a seemneks	0,00
1002 10 00 1002 90 00	RUKIS	0,00
1005 10 90	MAISITERAD seemneks, v.a hübriidid	0,00
1005 90 00	MAISITERAD, v.a seemneks ⁽²⁾	0,00
1007 10 90 1007 90 00	TERASORGO, v.a seemneks ettenähtud hübriidid	0,00

⁽¹⁾ Importija võib taotleda määruse (EL) nr 642/2010 artikli 2 lõike 4 kohaselt imporditollimaksu vähendamist:

- 3 eurot/t kaupade puhul, mis jõuavad liitu Atlandi ookeani või Suessi kanali kaudu ja kui lossimissadam asub Vahemere ääres (Gibraltari väinast kaugemal) või Musta mere ääres;
- 2 eurot/t kaupade puhul, mis jõuavad liitu Atlandi ookeani kaudu ja kui lossimissadam asub Taanis, Eestis, Lätis, Leedus, Poolas, Soomes, Iirimaa, Ühendkuningriigis või Pürenee poolsaarel Atlandi ookeani poolsel rannikul.

⁽²⁾ Importija võib taotleda imporditollimaksu vähendamist ühtse määra alusel 24 eurot tonni kohta, kui on täidetud määruse (EL) nr 642/2010 artikli 3 kehtestatud tingimused.

II LISA

I lisas osutatud impordimaksude arvutamisel arvestatavad tegurid

15.2.2012-28.2.2012

1. Määruse (EL) nr 642/2010 artikli 2 lõikes 2 osutatud võrdlusperioodi keskmised:

(eurot/t)

	Pehme nisu ⁽¹⁾	Maisiterad	Kõva nisu, kõrge kvaliteediga	Kõva nisu, keskmise kvaliteediga ⁽²⁾	Kõva nisu, madala kvaliteediga ⁽³⁾
Börs	Minnéapolis	Chicago	—	—	—
Noteering	237,97	189,88	—	—	—
FOB-hind USAs	—	—	302,13	292,13	272,13
Mehhiko lahe lisatasu	85,15	18,51	—	—	—
Suure järvistu lisatasu	—	—	—	—	—

⁽¹⁾ Lisatasu 14 eurot/t sisse arvestatud (määruse (EL) nr 642/2010 artikli 5 lõige 3).⁽²⁾ Allahindlus 10 eurot/t (määruse (EL) nr 642/2010 artikli 5 lõige 3).⁽³⁾ Allahindlus 30 eurot/t (määruse (EL) nr 642/2010 artikli 5 lõige 3).

2. Määruse (EL) nr 642/2010 artikli 2 lõikes 2 osutatud võrdlusperioodi keskmised:

Lasti veokulud: Mehhiko laht – Rotterdam: 15,68 eurot/t

Lasti veokulud: Suur järvistu – Rotterdam: — eurot/t

OTSUSED

KOMISJONI OTSUS,

13. juuli 2011,

Interbeville makstavate maksude kohta

(teatavaks tehtud numbri C(2011) 4923 all)

(Ainult prantsuskeelne tekst on autentne)

(2012/131/EL)

EUROOPA KOMISJON,

(6) Prantsusmaa ametiasutused vastasid 24. mai 2011. aasta kirjas.

võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingut, eriti selle artikli 108 lõike 2 esimest lõiku ⁽¹⁾,

olles palunud huvitatud isikutel vastavalt ELi toimimise lepingu artikli 108 lõike 2 esimesele lõigule esitada oma märkused ja võttes neid märkusi arvesse,

ning arvestades järgmist:

I. MENETLUS

- (1) Kõnealuse meetme kohta saadud teabe alusel esitas Euroopa Komisjon 2. oktoobri 2001. aasta kirjas Prantsusmaa ametiasutustele selle kohta küsimusi. Prantsusmaa alaline esindus Euroopa Liidu juures vastas komisjonile 9. novembri 2001. aasta kirjas.
- (2) Et meede viidi ellu ilma komisjoni eelneva loata, kanti see numbri NN 39/03 all teatamata abimeetmete registrisse.
- (3) 9. juuli 2003. aasta kirjaga nr K(2003) 2057 (lõplik) alustas komisjon kõnealuse abi suhtes ELi toimimise lepingu artikli 108 lõikes 2 sätestatud menetlust.
- (4) Komisjoni otsus menetluse alustamise kohta avaldati *Euroopa Liidu Teatajas* ⁽²⁾. Komisjon kutsus muid liikmesriike ja kolmandaid huvitatud isikuid üles esitama kõnealuste abimeetmete kohta oma märkusi. Komisjonile ei laekunud kolmandate isikute märkusi. Prantsusmaa ametiasutused edastasid oma kommentaarid 2003. aasta 8. ja 10. oktoobri ning 2005. aasta 13. septembri ja 29. novembri kirjades.
- (5) 25. veebruaril 2011. aastal edastati Prantsusmaale lisa-teabe esitamise nõue ja 29. märtsil 2011. aastal toimus asjakohane koosolek.

⁽¹⁾ Alates 1. detsembrist 2009 muutusid EÜ asutamislepingu artiklid 87 ja 88 vastavalt ELi toimimise lepingu artikliteks 107 ja 108. Mõlemal juhul on tegemist sisuliselt identsete artiklitega. Käesolevas otsuses tuleb viiteid ELi toimimise lepingu artiklitele 107 ja 108 käsitleda viidetena vastavalt EÜ asutamislepingu artiklitele 87 ja 88.

⁽²⁾ Komisjoni 9. juuli 2003. aasta otsus K(2003) 2057 (lõplik) (ELT C 189, 9.8.2003, lk 21).

II. KÕNEALUSTE MEETMETE KIRJELDUS

1. INTERBEVILLE MAKSTAVAD MAKSDUD

1.1. TOOTMISHARUDEVAAHELISED ORGANISATSIOONID JA KOHUSTUSLIKUKS MUUDETUD VABATAHTLIKE MAKSDUDE SÜSTEEM

- (7) Tootmisharudevahelised organisatsioonid on ühendused, mis koondavad tootmisharude kaupa põllumajandustootmise eri valdkondi, mis on kõige arvukamalt esindatud; need võivad sõltuvalt konkreetsest juhust hõlmata töötlemist, turustamist või jaotusvõrku ning pädevad haldus- asutused on neid tootmisharudevahelise organisatsioonina tunnustanud. Kõnealuste organisatsioonide loomist, ülesandeid ja tegevust reguleerivad põllumajandusseadustiku artikkel L.631-1 ja sellele järgnevad artiklid. Sellise organisatsiooni tunnustamiseks peavad pädevad ametiasutused kontrollima mitmesuguste kriteeriumide täitmist, eeskätt seda, kas organisatsiooni põhikiri on seadusega kooskõlas (põllumajandusseadustiku artikkel L.632-1) ning kas tootmisharudevahelise organisatsiooni juhtorganitel on piisav esindusõigus.
- (8) Tootmisharudevaheliste organisatsioonide ülesanne on tegutseda teatava valdkonna kõikide lülide huvides ning neil on õigus sõlmida selleks kokkuleppeid. Sellised kokkulepped ja nendega ette nähtud tegevuse rahastamiseks kehtestatud vabatahtlikud maksud võib seejärel muuta ministriteeriumidevahelise korraldusega kohustuslikuks (toimub kokkulepete „laiendamine”) tootmisharu kõikidele ettevõtetele, mille tegevus vastab seaduse alusel koostatud nimekirjas toodud eesmärkidele, sõltumata sellest, kas need ettevõtted on tootmisharudevahelise organisatsiooni kuuluva kutseühenduse liikmed või mitte. Kõnealuste kokkulepete põhiline eesmärk on soodustada turu tundmaõppimist, kutseala esindajate vahelist suhtlemist, toodangu kvaliteedi parandamist ja toodete tutvustamist. Põllumajandusseadustik võimaldab kokkuleppeid laiendada vaid juhul, kui tegemist on „ühise huviga”, mis põhineb tegevusel, mis „vastab üldisele ja ühise põllumajanduspoliitika eeskirjadega kooskõlas olevale huvile” (vt põllumajandusseadustiku artikkel L.632-3).

- (9) Kohustuslikuks muudetud vabatahtlike maksude kogumise ja tulu kasutamise kord määratakse kindlaks iga konkreetse tootmisharudevahelise organisatsiooni puhul sõlmitud kokkuleppega.

1.2. RIIGI ROLL

- (10) Kuigi tootmisharudevahelised organisatsioonid on eraõiguslikud juriidilised isikud ning neid rahastatakse asjaomase sektori tasutavate maksude abil, eeldab kohustuslikuks muudetud vabatahtlike maksude süsteemi toimimine ka riigi sekkumist, eeskätt järgmises ulatuses:
- a) enne laiendamistaotluse esitamist peab tootmisharudevaheline organisatsioon saama riiklike ametiasutuste tunnustuse ning tema tegevuse eesmärgid peavad vastama riikliku põllumajanduspoliitika ja ühise põllumajanduspoliitika eesmärkidele (vt põhjendused 7 ja 8);
- b) pärast tunnustuse saamist võivad tootmisharudevahelised organisatsioonid esitada riigile taotluse, et muuta kokkulepped laienemist käsitleva ministeeriumidevahelise korraldusega kohustuslikuks. Nii muutub ettevõtteid esindava tootmisharudevahelise organisatsiooni kehtestatud vabatahtlik maks kõikide asjaomase tootmispiirkonna ettevõtjate jaoks kohustuslikuks (vt põhjendus 8);
- c) põllumajandusseadustiku artikli L.632-8-1 kohaselt peavad kõik tootmisharudevahelised organisatsioonid esitama pädevatele ametiasutustele oma tegevusaruande ja kõikide laiendatud kokkulepete rakendamise aruande.

2. ABI EESMÄRK

- (11) Kõnealuse abi eesmärk on toetada tegevust, mis on seotud teadusuuringute ja arendusega, tehnilise abi ja toodete tutvustamisega (reklaamiga) loomakasvatusektori huvides.

2.1. INTERBEVI KEHTESTATUD MAKSUD

- (12) Käesolev otsus hõlmab kaht liiki tootmisharudevahelisi makse, mille riiklikud ametiasutused on kohustuslikuks muutnud. Esiteks on tegemist maksuga, mida võetakse inimitoiduks mõeldud veise- ja lambaliikide liha ja rupsi ning Euroopa Liitu suunatavate või eksporditavate elusate veiste ja lammaste pealt („liha pealt võetav maks“), ja teiseks Riikliku Loomakasvatusefondi (FNE) jaoks võetava maksuga („FNE maks“).
- (13) Käesoleva otsusega hõlmavad tootmisharudevahelised kokkulepped, millega on kehtestatud Interbeviile maksutavad maksud, on järgmised:

Liha pealt võetavad maksud		Riikliku Loomakasvatusefondi (FNE) maksud	
Tootmisharudevaheline kokkulepe	Laiendamiskorraldus	Tootmisharudevaheline kokkulepe	Laiendamiskorraldus
25.7.1995	18.12.1995	15.6.1994	18.12.1995
12.6.2001	19.9.2001		19.4.2001

- (14) Riiklik Tootmisharudevaheline Kariloomade ja Liha Ühing (Association Nationale Interprofessionnelle du Bétail et des Viandes, Interbev) on karilooma- ja lihasektoris tegutsev Prantsusmaa tootmisharudevaheline organisatsioon. See asutati 9. oktoobril 1979 kariloomade, veise- ja vasikaliha ning lamba- ja hobuseliha sektori esindusorganisatsioonide algatusel ning organisatsioon sai riikliku tunnustuse 18. novembri 1980. aasta korraldusega⁽³⁾. Organisatsiooni ülesanne on kaitsta ja väärtustada loomakasvatuse ühiseid huve ja kõnealuse tegevusvaldkonnaga seotud tööstuslikke, käsitööstuslikke ja kaubanduslikke huve. 1980. aastal tunnustati Interbevi karilooma- ja lihasektori tootmisharudevahelise organisatsioonina. Sellesse kuulub kolmteist Prantsusmaa kutseorganisatsiooni, mis esindavad kariloomade ja lihaga tegeleva majandussektori eri valdkondi – loomakasvatajaid, elusloomadega kauplejaid, tapakeskusi, hulgi kaupmehi, tööstusettevõtteid ja jaekaubandusettevõtteid.

- (15) Organisatsiooni tegevuse kaks peaesmärki on tootmisharudevaheliste kokkulepete sõlmimine ja ühise teabe levitamine. Sellele lisanduvad lihasektoris ellu viidavad teadusuuringute programmid. Organisatsiooni tegevuse raames sõlmitud tootmisharudevaheliste kokkulepetega määratakse kindlaks tootmisharus rakendatavad tegevuseeskirjad. Kõnealuseid kokkuleppeid võib esitada laiendamisenetluse käigus riiklikele ametiasutustele. Pärast laiendamise kinnitamist põllumajandusministeeriumi ja majandusministeeriumi ühiskorraldusega muutuvad tootmisharudevahelise kokkuleppega ette nähtud meetmed kõikide kõnealuse tootmisvaldkonna ettevõtjate jaoks kohustuslikuks.

2.2. LIHA PEALT VÕETAV MAK

- (16) 25. juuli 1995. aasta tootmisharudevahelise kokkuleppega, mida laiendati 18. detsembri 1995. aasta korraldusega,⁽⁴⁾ kehtestas Interbev maksu, mida võetakse inimitoiduks mõeldud veise ja lambaliikide liha ja rupsi ning Euroopa Liitu suunatavate või eksporditavate elusate veiste ja lammaste pealt.

- (17) Maks kehtestati kolme liiki liha ja/või elusloomade suhtes ning selle suurus määrati kindlaks järgmiselt:

- a) Prantsusmaal tapetud loomadelt pärineva ning inimitoiduks mõeldud liha ja rupsi pealt võetav maks – 0,084 Prantsuse franki (FRF)⁽⁵⁾ rümba ühe kilogrammi kohta; selle maksab füüsiline või juriidiline isik, kes on looma omanik või kaasomanik looma tapmise hetkel;

- b) sissetoodud või imporditud ja Prantsusmaal tarbimiseks mõeldud liha – 0,042 FRF/kg; selle maksab füüsiline või juriidiline isik, kes on liha esimene omanik või kaasomanik Prantsusmaa territooriumil;

⁽³⁾ Teave pärineb veebilehelt www.interbev.asso.fr.

⁽⁴⁾ Prantsuse Vabariigi Teataja nr 299, 27. detsember 1995.

⁽⁵⁾ 1 FRF = 0,15 eurot.

- c) Euroopa Liidu liikmesriiki suunatud või eksporditud elusad veised ja lambad – 7 FRF ühe looma kohta; selle maksab füüsiline või juriidiline isik, kes on looma viimane omanik või kaasomanik Prantsusmaa territooriumil.
- (18) 25. juuli 1995. aasta tootmisharudevaheline kokkulepe asendati uue, 12. juuni 2001. aasta tootmisharudevahelise kokkuleppega, mida laiendati 19. septembri 2001. aasta korraldusega⁽⁶⁾. Kõnealuse korralduse artiklis 1 on sätestatud, et kokkulepet laiendatakse ajavahemikuks, mis lõpeb kolm aastat pärast korralduse avaldamise kuupäeva, st 30. septembril 2004.
- (19) 12. juuni 2001. aasta tootmisharudevahelise kokkuleppega nähti asjaomast liiki liha ja elusloomade jaoks ette varasema olukorra jätkumine, kuid suurendati maksude määra – 0,1574 FRF (0,024 eurot) Prantsusmaal tapetud loomadelt pärineva ja inimtoiduks mõeldud liha ja rupsi pealt, 0,0656 FRF (0,010 eurot) sissetoodud või imporditud ja Prantsusmaal tarbimiseks mõeldud liha pealt, 11,15 FRF (1,7 eurot) Euroopa Liidu liikmesriiki suunatavate või eksporditavate elusate veiste ja lammaste pealt.
- (20) 12. juuni 2001. aasta kokkuleppega nähti ette ka võimalus liha pealt võetav maks Euroopa Liidu liikmesriiki suunamise või kolmandasse riiki ekspordimise hetkel osaliselt hüvitada. Hüvitamise määr oli 0,0656 FRF/kg (0,010 eurot).
- (21) 1995. ja 2001. aasta laiendamiskorraldused ei hõlmanud enam Prantsusmaal tarbimiseks mõeldud või imporditava liha pealt võetavat maksu. Seega ei kohaldata selliste toodete suhtes liha pealt võetavat kohustuslikku maksu.
- 2.3. RIIKLIKU LOOMAKASVATUSFONDI (FNE) MAKS
- (22) 15. juuni 1994. aasta tootmisharudevahelise kokkuleppega, mida laiendati 18. detsembri 1995. aasta korraldusega⁽⁷⁾ ja 19. septembri 2001. aasta korraldusega,⁽⁸⁾ kehtestas Interbev Riikliku Loomakasvatusfondi jaoks võetava maksu. Osutatud korralduses on sätestatud, et kokkulepet laiendatakse ajavahemikuks, mis lõpeb kolm aastat pärast korralduse avaldamise kuupäeva, st 30. septembril 2004.
- (23) Kõnealune kutsefond, mida haldab Riiklik Loomakasvatuse Konföderatsioon (Confédération Nationale de l'Élevage, CNE), rajati kahel peamisel eesmärgil – esmalt selleks, et aidata kaasa teenindavate organisatsioonide ümberstruktureerimisele, toetada nende kohanemist järjest väiksemaarvuliste ja ühenduse tootmishaldusstrateegiatega kokku puutuvate loomakasvatavate tulevaste vajadustega, ning teiseks selleks, et soodustada geneetika arengu ja rakendusuuringute valdkonnas loodud ühishandite kindlustamist, sest need jäävad tulevikus loomakasvatuse konkurentsivõime võtmeteguriteks.
- (24) Kõnealuse fondi rahastamiseks kehtestatud maksu tasuvad füüsilised ja juriidilised isikud, kes on Prantsusmaal tapetud veiste ja lammaste omanikud või kaasomanikud. Prantsusmaa ametiasutuste edastatud viimaste andmete kohaselt määrati selle maksu suuruseks 0,02 FRF/kg (0,003 eurot) liha netotapakaalust (või 7 FRF ühe suurveise, 2,40 FRF ühe vasika ja 0,36 FRF ühe lamba pealt – vastavalt 1,05, 0,36 ja 0,054 eurot).
- (25) Prantsusmaa ametiasutuste teatel kasutati sellest maksust saadavat tulu geneetilise tõuaretuse, geeniinfosüsteemi, biotehnoloogia ja majandusuuringute vajadusteks.
- 2.4. MAKSUDE ABIL RAHASTATAVAD MEETMED
- (26) Vahendeid, mida Interbevi poolt liha pealt võetavate maksude abil saadakse, kasutatakse kolme liiki meetmete rahastamiseks:
- a) teavitamine ja reklaam majandussektori vajadusteks,
- b) tehniline abi,
- c) teadusuuringud ja katsed.
- (27) Teavitamise ja reklaami puhul on tegemist eeskätt kvaliteetlihatoodetega seotud eri valdkondade kampaaniatega, sealhulgas härjalihaga hõlmavate üldisema suunitlusega tele- ja raadiokampaaniate ning avalike suhete alase tegevusega. Rahastatakse ka reklaamitegevust välisriikidel, sealhulgas osalemist kutseala messidel ja reklaamiüritustel.
- (28) Tehnilise abi meetmed on seotud eeskätt loomakasvatustevõtete sertifitseerimise ja kvalifitseerimisega ning need on suunatud eelkõige sellele, et kõrvaldada ettevõtjate ees selles valdkonnas esinevad piirangud. Interbev töötab sektori jaoks välja ka ühispetsifikaate, osaleb heade loomakasvatustavade ja heade töötavate koondokumentide levitamises ja rakendamises ning kogu tootmisprotsessi tehingute läbipaistvuse suurendamises.
- (29) Teadusuuringute ja katsetega seotud meetmete puhul on tegemist kõnealuse tootmisharu vajadustele kõige paremini kohandatud meetmetega, mis on seotud eeskätt toiduohutuse, kvaliteedijuhtimise ja loomade heaoluga.
- (30) FNE maksudest saadavaid Interbevi vahendeid kasutatakse järgmistele meetmetele rahastamiseks:
- a) geneetilise tõuaretusega seotud ühismeetmed;

⁽⁶⁾ Prantsuse Vabariigi Teataja nr 227, 30. september 2001.

⁽⁷⁾ Prantsuse Vabariigi Teataja nr 299, 24. detsember 1995.

⁽⁸⁾ Prantsuse Vabariigi Teataja nr 227, 30. september 2001.

- b) haldusinfosüsteem ja loomakasvatuse infosüsteem;
- c) rakendusuringutega seotud tööd;
- d) majandusuringud;
- e) muud meetmed.

3. KÕNEALUSE MEETME KESTUS

- (31) Otsus hõlmab ajavahemikku 1996. aastast 2004. aastani, mil lõpeb viimane käesoleva menetlusega hõlmatav tootmisharudevaheline kokkulepe.

4. ABISAAJAD

- (32) Kõnealuse abimeetme puhul on abisaajateks veise- ja lambakasvatavad.
- (33) Abimeetme peamised sihtrühmad on põllumajandustoodete tootjad, töötajad ja turustajad. Abi puhul on ette nähtud, et teatavaid meetmeid võivad osutatud sihtrühmade huvides ellu viia eraettevõtjad.
- (34) Käesolev otsus ei piira komisjoni seisukohta selle suhtes, mis puudutab Interbevi meetmete elluviimisega tegelevate teenusepakujate valikumenetluse kokkusobivust riigihangete korraldamise eeskirjadega.

5. MENETLUSE ALUSTAMISE PÕHJUSED ⁽⁹⁾

- (35) Kõnealuste maksude olemuse kohta märkis komisjon esmalt, et need maksud on muutunud kohustuslikeks Prantsusmaa valitsus tootmisharudevaheliste kokkulepete laiendamise menetluse käigus. Kokkuleppeid laiendati vastuvõetud korraldusega, mis avaldati Prantsuse Vabariigi Teatajas. Sellest järeldub, et kõnealuste maksude kogu mõju avaldumise eeldus oli see, et nende kohta tuli vastu võtta riikliku ametiasutuse dokument. Sellest lähtuvalt oli komisjon uurimismenetluse alustamise hetkel seisukohal, et antud juhul on tegemist maksutaoliste lõivudega, see tähendab riigi ressursidega, ning kuna abist ei olnud teatatud, oli tegemist ebaseadusliku abiga.
- (36) Ühenduse suuniste (riigiabi kohta põllumajandus- ja metsandussektoris aastateks 2007–2013, edaspidi „põllumajandussuunist“) ⁽¹⁰⁾ punkti 194 alusel tuleb kõiki ebaseaduslikke abimeetmeid hinnata vastavalt abi

andmise hetkel kehtivatele eeskirjadele ja suunistele. Põllumajandussuunistel on kohaldatud alates 1. jaanuarist 2007. Eelmisi suuniseid (ühenduse suunistel riigiabi kohta põllumajandussektoris (2000–2006)) ⁽¹¹⁾ kohaldata alates 1. jaanuarist 2000. Seetõttu tuleb kõiki pärast seda kuupäeva võetud abimeetmeid hinnata vastavalt 2000. aasta suunistele. Seevastu kõiki abimeetmeid, mida võeti enne osutatud kuupäeva, tuleb hinnata enne 1. jaanuari 2000 kohaldatud õigussätete ja menetluskorra kohaselt. Kõnealuseid abimeetmeid võeti alates 1996. aastast.

- (37) Et tegemist on maksutaolise lõivu kaudu rahastatava riigiabiga, peab komisjon uurima nii rahastatavat tegevust kui ka abi rahastamise mehhanismi ennast.

5.1. ABIMEETMED

5.1.1. Tutvustamistegevus

- (38) Komisjon meenutas, et enne 1. jaanuari 2002 antud abi kokkusobivust tuleb hinnata vastavalt põllumajandustoodete ja teatavate EMÜ asutamislepingu II lisas loetlemata toodete reklaamimiseks antava riigiabi raamistikule ⁽¹²⁾ ning pärast kõnealust kuupäeva antud abi kokkusobivust tuleb hinnata vastavalt ühenduse suunistele EÜ asutamislepingu I lisas loetletud ja teatavate I lisas loetlemata toodete reklaamimiseks antava riigiabi kohta ⁽¹³⁾. Osutatud kaks õigusakti lähtuvad üldjoontes samadest põhimõtetest, sätestades eeskätt positiivsed ja negatiivsed kriteeriumid, millele abi peab vastama. Abi ülempiiri kohta on sätestatud, et sektoripoolne rahastamine peab ulatuma vähemalt 50 protsendini kuludest. Antud juhul rahastati meetmeid täies ulatuses maksutaoliste lõivude abil ning kutseala esindajate rahaline osalus ületas seetõttu selle taseme põhimõtteliselt. Seetõttu leidis komisjon, et uurimismenetluse alustamise hetkel olid vajalikud kohaldatavad tingimused täidetud.

5.1.2. Tehniline abi

- (39) Komisjon meenutas, et enne 1. jaanuari 2000 antud abi kokkusobivust tuleb hinnata vastavalt komisjoni menetluskorrale, mis põhineb ettepanekul loomakasvatuse ja loomakasvatussaaduste sektoris liikmesriikide antava riigiabiga seotud vajalike meetmete kohta, ⁽¹⁴⁾ ning pärast kõnealust kuupäeva antud abi kokkusobivust tuleb hinnata vastavalt põllumajandussuunistele. Enne 2000. aastat kohaldatud komisjoni menetluskord ja põllumajandussuunistel lähtuvad põhiosas samadest põhimõtetest. Nii on selle abiliigi korral lubatud abi, mis ulatub kuni 100 protsendini halduskuludest. Lisaks peavad abimeetmed olema kättesaadavad kõikidele võimalikele kutseala huvitatud esindajatele. Seetõttu leidis komisjon, et uurimismenetluse alustamise hetkel olid vajalikud kohaldatavad tingimused täidetud.

⁽⁹⁾ Otsust käsitleva täieliku teabe saamiseks vt komisjoni 9. juuli 2003. aasta otsus K(2003) 2057 (lõplik), millele on osutatud joonealuses märkuses.

⁽¹⁰⁾ ELT C 319, 27.12.2006, lk 1.

⁽¹¹⁾ EÜT C 28, 1.2.2000, lk 2.

⁽¹²⁾ EÜT C 302, 12.11.1987, lk 6.

⁽¹³⁾ EÜT C 252, 12.9.2001, lk 5.

⁽¹⁴⁾ Komisjoni 19. septembri 1975. aasta kiri liikmesriikidele nr S/75/29416.

5.1.3. Teadusuuringud ja katsed

- (40) Komisjon meenutas, et nende abimeetmete kokkusobivust tuleb hinnata lähtuvalt ühenduse raamistikust teadus- ja arendustegevuseks antava riigiabi kohta⁽¹⁵⁾ ning komisjoni teatisest kõnealuse raamistiku muutmise kohta⁽¹⁶⁾. Sellest tulenevalt võib pidada ühisturuga kokkusobivaks abi, mille osatähtsus ulatub 100 protsendini, kui seejuures on täidetud neli tingimust: abi pakub sektorile üldist huvi; teave avaldatakse asjakohastes ajakirjades; meetmete võtmise tulemused jagatakse võrdsetel alustel nii rahalises kui ka ajalises plaanis; abi vastab ELi allkirjastatud rahvusvahelistele kaubandustingimustele. Seetõttu leidis komisjon, et uurimismenetluse alustamise hetkel olid vajalikud kohaldatavad tingimused täidetud.

5.1.4. FNE maksu abil rahastatavad meetmed

- (41) Komisjon tundis huvi, millist konkreetset laadi on FNE maksu abil rahastatavad meetmed, mille peamine eesmärk oli aidata kaasa teenindavate organisatsioonide ümberstruktureerimisele, toetada nende kohanemist loomakasvatavate tulevaste vajadustega ning ühtlasi soodustada geneetika arengu ja rakendusuringute valdkonnas loodud ühisvahendite kindlustamist. Prantsusmaa ametiasutuste väitel kasutati sellest maksust saadud tulu geneetilise tööaretuse, geeninfosüsteemi, biotehnoloogia ja majandusuuringute vajadusteks. Saadud teabest ei piisanud komisjonile selleks, et tuvastada kõnealuste meetmete kokkusobivust võimalike kohaldatavate ühenduse õigusaktide sätetega. Seetõttu ei olnud komisjonil võimalik uurimismenetluse alustamise hetkel järeldada, et FNE maksu abil rahastatavad meetmed on EÜ asutamislepinguga kooskõlas⁽¹⁷⁾.

5.2. ABIMEETMETE RAHASTAMINE

5.2.1. Liha pealt võetav maks

- (42) Alates 1. jaanuarist 1996 on maksu võetud muu hulgas teistesse liikmesriikidesse suunatud veiste ja lammaste pealt ning teistesse liikmesriikidesse suunatud veise- ja lambaliha pealt, kuigi liha pealt võetava maksu jaoks kehtestati 2001. aastal osalise hüvitamise võimalus. Vastavalt Euroopa Liidu Kohtu (edaspidi „Euroopa Kohus“) otsusele⁽¹⁸⁾ tuleb makse pidada ELi toimimise lepingu artiklis 110 sätestatud diskrimineerimiskeelu rikkumiseks, kui maksutulu lõppkasutusest tulenevad eelised tulevad kasuks spetsiaalselt nendele maksustatud omamaistele toodetele, mida töödeldakse või turustatakse riigisisel turul, kompenseerides osaliselt nendele toodetele määratud maksukoormust ja seades halvemas olukorda eksporditavad omamaised tooted.

⁽¹⁵⁾ EÜT C 45, 17.2.1996, lk 5.

⁽¹⁶⁾ EÜT C 48, 13.2.1998, lk 2.

⁽¹⁷⁾ Prantsusmaa edastas teabe pärast ametliku uurimismenetluse alustamist, nagu on mainitud käesoleva dokumendi III osas (Prantsusmaa märkused).

⁽¹⁸⁾ 23. aprilli 2002. aasta otsus kohtuasjas C-234/99: Nygård, EKL 2002, lk I-3657.

- (43) Uurimismenetluse läbiviimise ajal oli komisjon seisukohal, et teistesse liikmesriikidesse suunatavate toodete ja elusloomade pealt võetav lõiv, mille abil rahastatakse Interbevi võetavaid reklaami-, tehnilise abi ning teadusuuringu- ja katsemeetmeid, võib kujutada endast niisugust abimeetme rahastamist, mis on asutamislepinguga ja eeskätt selle artikliga 107 kokkusobimatu, ning et seetõttu on ka kõnealune riigiabi asutamislepinguga kokkusobimatu. Kõnealune lõiv võis kahjustada osutatud loomade kasvatamist teistesse liikmesriikidesse ekspordimise eesmärgil, kui võrd lõivust saadava tulu kasutamine võis põhimõtteliselt anda eelise Prantsusmaal turustatud riiklikule toodangule eksporditud riikliku toodangu arvel, sest lõivumäära kohaldamisel ei võetud arvesse riikliku toodangu pealt saadavat erinevat kasumit, mis sõltus sellest, kas turustamine toimus Prantsusmaal või väljaspool Prantsusmaad.

5.2.2. FNE maks

- (44) Uurimismenetluse alustamise hetkel komisjoni valduses olnud teabe põhjal ei olnud võimalik uurimismenetluse käigus kindlaks teha, kas kõnealust maksu kohaldati imporditavate või teistesse liikmesriikidesse suunatavate loomade suhtes.

6. KOHUSTUSLIKUKS MUUDETUD VABATAHTLIKE MAKSUDE KOKKUSOBIVUS ÜHISE TURUKORRALDUSEGA

- (45) Kohustuslikuks muudetud vabatahtlike maksude ühise turukorraldusega kokkusobivuse kohta leidis komisjon, pidades silmas 22. mai 2003. aasta otsust Freskot' kohtuasjas C-355/00,⁽¹⁹⁾ et kõnealusel juhul ei mõjutanud kohustuslikuks muudetud vabatahtlikud maksud otseselt või kaudselt asjaomaste lõpptoodete hindu, sest hinnad määratakse kindlaks vabaturu tingimustes ja maksud toodete hinda ei mõjuta. Lihatoodete ja elusloomadega seotud suuremad kulud tasakaalustatakse rahastatavate meetmete abil saadavate eelistega. Seetõttu võib järeldada, et maksude mõju hindadele on ülimalt piiratud või puudub täiesti.

III. PRANTSUSMAA MÄRKUSED

- (46) 8. ja 10. oktoobri 2003. aasta kirjades esitasid Prantsusmaa ametiasutused oma märkused komisjoni otsuse kohta alustada kõnealuse abimeetme suhtes ELi toimimise lepingu artikli 108 lõikes 2 sätestatud menetlust.

- (47) 13. septembri ja 29. novembri 2005. aasta kirjades esitasid Prantsusmaa ametiasutused komisjoni saadetud lisateabenõude kohta oma täiendavad märkused.

⁽¹⁹⁾ EKL 2003, lk I-5263.

- (48) Vastuseks 25. veebruaril 2011 saadetud komisjoni lisateabenõudele ja 29. märtsi 2011. aasta koosolekul esitatud nõudele edastasid Prantsusmaa ametiasutused 24. mai 2011. aasta kirjas veel märkusi.
- (49) Prantsusmaa ametiasutused märkisid ära komisjoni seisukoha, et vaadeldavatest tootmisharudevahelistest ja kohustuslikuks muudetud maksudest pärinevaid rahalisi vahendeid tuleb käsitada maksutaoliste lõivudena, mis võivad moonutada konkurentsi siseturul. Samuti märkisid Prantsusmaa ametiasutused, et kõnealustest meetmetest oleks tulnud teatada. Ametiasutused tõid välja järgmised asjaolud.
1. KOMISJONI UURIMISE ULATUS PRANTSUSMAA AMETIASUTUSTE HINNANGUL
- (50) 15. juuni 1994. aasta tootmisharudevahelise kokkuleppe alusel loomakasvatustulefondile ja 18. detsembri 1995. aasta tootmisharudevahelise kokkuleppe alusel Interbevile makstud maksude kohta ütlevad Prantsuse ametiasutused, et komisjon alustas uurimist 16. jaanuari 1995. aasta (abimeede NN 34/95) ja 18. märtsi 1996. aasta kirjadega ning lõpetas uurimise 15. juuli 1996. aasta kirjaga (SG (96) D/6396), jõudes järeldusele, et „kõnealused meetmed kuuluvad täiel määral nõukogu määruse (EMÜ) nr 2328/91 kohaldamisalasse ja nende suhtes tuleb viia läbi kõnealuses määruses sätestatud uurimismenetlus. Määruse artikli 35 lõikes 2 on ette nähtud, et asutamislepingu artikleid 92 ja 93 ei kohaldata.”
- (51) Vastuseks komisjoni väitele, et sel ajajärgul ei esitanud komisjon seisukohta muude Interbevi elluviidavate meetmete kohta (sest uurimine NN 34/95 hõlmas üksnes piimalehmamajandite ümberstruktureerimiseks tehtavaid investeeringuid), kinnitasid Prantsusmaa ametiasutused, et komisjoni 18. märtsi 1996. aasta kirjale olid nad vastanud järgmiselt: „riikliku loomakasvatustulefondi tegevuse eesmärk [...] on arendada loomakasvatustulefondi ja toetada teadusuuringuid eeskätt geneetika valdkonnas. [...]” (13. septembri 2005. aasta kiri).
- (52) Prantsusmaa ametiasutused olid seega seisukohal, et komisjon oli Interbevi rahastatavatest teavitus-, reklaam- ning teadusuuringu- ja katsemeetmetest teadlik ning oleks võinud kõnealuse menetluse raames pöörduda lisateabe nõuetega Prantsusmaa ametiasutuste poole. Et komisjon mingeid lisanõudmisi ei esitanud, eeldasid ametiasutused, et edastatud teave oli komisjoni jaoks piisav.
- (53) Hilisemas vastuses komisjoni (30. mai 1996. aasta) kirjale, milles korrati lisateabe saatmise nõuet, kinnitasid Prantsusmaa ametiasutused, et nad ei ole lisateabe esitamise nõuet saanud ning et komisjoni reaktsiooni puudumist ajavahemikul 30. maist 1996 kuni 2. oktoobrini 2001 võis pidada vaikivaks nõusolekuks komisjonile teada olevate meetmete kokkusobivusega.
- (54) Lisaks väidavad Prantsusmaa ametiasutused, et komisjon oli teadlik Interbevi teavitusmeetmetest seoses uurimismenetlusega C 18/95, mis käsitles lambalihasektori heaks võetavaid meetmeid.
- (55) Kuna komisjon ei alustanud kõnealuste kokkulepetega seotud uurimist, leiavad Prantsusmaa ametiasutused, et neil oli õiguspärane alus eeldada, et komisjon ei ole kõnealuste meetmete võtmise vastu.
- (56) Seda silmas pidades on Prantsusmaa ametiasutused seisukohal, et kõnealune menetlus hõlmab üksnes 12. juuni 2001. aasta tootmisharudevahelist kokkulepet.
- (57) Prantsusmaa ametiasutused esitasid 24. mai 2011. aasta kirjas ja 29. märtsil 2011 toimunud koosoleku käigus komisjonile lõpuks kõik vaadeldavat ajavahemikku hõlmavad andmed.
2. PRANTSUSMAA AMETIASUTUSTE ESITATUD PÕHJENDUS MEETMETEST TEATAMATA JÄTMISE KOHTA
- (58) Meetmetest, mida rahastati uute, 12. juuni 2001. aasta tootmisharudevaheliste kokkulepete alusel Interbevile ja FNE-le makstavate maksude abil, ei pidanud Prantsusmaa ametiasutused vajalikuks teatada, sest neid meetmeid rahastati üksnes tootmisharu esindajatelt võetavate eraõiguslike ressursside abil.
3. INTERBEVI POOLT ELLU VIIDAVAD MEETMED
- (59) Seoses Interbevi poolt ellu viidavate meetmetega märgivad Prantsusmaa ametiasutused, et komisjon on talle 9. novembri 2001. aasta kirjas saadetud teabe analüüsimise tulemusel jõudnud seisukohale, et need meetmed on kooskõlas ühenduse suunistega põllumajandussektoris antava riigiabi kohta (2000–2006) ning ühenduse suunistega põllumajandustoodete ja teatavate I lisas loetlemata toodete reklaamimiseks antava riigiabi kohta. Ametiasutused kinnitavad, et käesoleva otsusega hõlmatud ajavahemikul rahastas Interbev oma reklaami-, tehnilise abi ning teadusuuringu- ja katsemeetmeid samadel alustel kui meetmeid, millele osutati varem 9. novembri 2001. aasta kirjas.
4. FNE KAUDU ELLU VIIDAVAD TEADUSUURINGUTE JA TEHNILISE ABI MEETMED
- (60) FNE meetmete kohta andsid Prantsusmaa ametiasutused menetluse alustamise kirjale vastuseks saadetud kirjas (8. ja 10. oktoobri 2003. aasta kirjad) järgmised selgitused.
- (61) FNE vahendite abil rahastatavate meetmete puhul on tegemist tehnilist abi ja rakendusuuringuid hõlmavate meetmetega. Prantsusmaa ametiasutused kinnitasid, et need meetmed olid vastavuses ühenduse suuniste (riigiabi kohta põllumajandussektoris) (2000–2006) punktidega 14 ja 17.
- (62) Esmalt täpsustati, et FNE vahendusel kogutud rahalisi vahendeid kasutati järgmiste meetmete rahastamiseks:
- a) geneetilise tõuaretusega seotud ühismeedmed;

- b) haldusinfosüsteem ja loomakasvatuse infosüsteem;
- c) rakendusuringutega seotud tööd;
- d) majandusuringud;
- e) muud meetmed.

4.1. GENEETIKA VALDKOND

- (63) Geneetika valdkonnas on FNE osalus rangelt piiratud teatavate geneetilise tõuaretuse riikliku meetme raamesse kuuluvate, riiklike ametiasutuste, kutseala ning teadus- ja haridussüsteemi esindajatest koosneva Riikliku Geneetilise Tõuaretuse Komisjoni (CNAG) poolt kindlaks määratud ühismeetmete toetamisega.
- (64) FNE rahastatavate meetmetega toetati eeskätt Loomakasvatuseinstituudi geneetikaosakonna tegevust, mille peamised eesmärgid on mäletsejate geneetilise aretusega tegelevate kohalike organisatsioonide toetamine, kohalike toodete tootmise meetodeid piiritlevate spetsifikaatide väljatöötamine, haldus- ja arendustöö, järelevalve tõuloomade geneetiliseks tõuaretuseks vajalike andmete töötlemise ja ühisandmekogumites salvestamise menetluse üle, koostöös Riikliku Põllumajandusuringute Instituudiga indekseerimismenetluste kohandamine, rahvusvaheliste andmevahetusmenetluste täitmine ja ametlike registre Prantsusmaal levitamine.

4.2. LOOMAKASVATUSE INFOSÜSTEEMIDE UUENDAMINE JA ARENDUS

- (65) Loomakasvatuse infosüsteemide uuendamise ja arendusega seotud meetmete raames osaleb FNE geeniinfosüsteemi (SIG) uuendamises. Kõnealune uuendamine algas 1995. aastal ja selle tingis vajadus ajakohastada ja ühtlustada enam kui 20 aastat tagasi loodud ühist infosüsteemi, et tagada geeniinfo tõhusam haldus, võimaldada indekseerimiseks vajalike uute funktsioonide rakendamist ja vähendada süsteemiga seotud kulusid.
- (66) Lisaks osales FNE loomakasvatuse kutseala infosüsteemi (SPIE) kava tehniliste, õiguslike ja majanduslike tasuvusuringute läbiviimises; kõnealuse süsteemi eesmärk on tagada ametlike registreerimisandmete ja muude kogutavate andmete levitamine kogu kutseala ulatuses ja tootmisharude vahel.

4.3. RAKENDUSURINGUTE VALDKONNAS VÕETAVAD MEETMED

- (67) FNE eesmärk on osaleda uuringutes, mille valdkonnaks on kogu loomakasvatuse sektori üldised huvid; seetõttu on fond toetanud mitmeid rakendusuringuprogramme, näiteks andnud abi paljunemise biotehnoloogiaga seotud siirdamise ja rakendusuringute programmile (embrüo siirdamine, soo määramine, *in vitro* viljastamine, kloonimine). Need tööd hõlmavad uusi embrüoloogias rakendatavaid meetodeid, mis on eriti huvipakkuvad märgistatud molekulide võimaliku tulevase kasutamise seisukohast, ja märgistatud molekulide abil tehtava selektsiooni

meetodeid. Programmi tulemusena paranes märkimisväärselt tavapärase embrüosiirdamise tulemuslikkus, kujundati välja Prantsusmaal kasutusel olev embrüote soo valimise meetod ja optimeeriti seda, töötati välja meetod munaraku punkteerimiseks ultraheli all, täiustati *in vitro* viljastamise meetodikat.

- (68) FNE osales ka katseprojektis, kus uuriti homologset rekombinatsiooni. Selles INRA juhtimisel ellu viidud projektis kasutati transgeneesi meetodit, projekt seisnes loomade genoomi juhitud muundamisel ja selle eesmärk oli transgeeni viimine soovitud kohta DNA ahelas. Sellise eesmärgipüstituse kaudu kavatakse jõuda ühe geeni asendamiseni teisega geneetiliselt muundatud organisme kasutamata.
- (69) Samuti osales FNE programmis IDEA, mille eesmärk on veiste ja lammaste elektrooniline identifitseerimine. Peale selle osales ta ühenduse programmi IDEA raames ellu viidud riiklike projektide rahastamises; nendes projektides keskendutakse uusi elektroonilisi vahendeid hõlmavate meetoditega loomade identifitseerimise täiustamisele.

4.4. MAJANDUSURINGUTEGA SEOTUD TÖÖD

- (70) FNE eesmärk oli osaleda selliste majandusuringutega seotud tööde rahastamises, mida tehti loomakasvatuse organisatsioonide vajaduste rahuldamiseks, eeskätt selleks, et pakkuda lahendusi ühise põllumajanduspoliitika järjekordsete reformide, Euroopa Liidu laienemise, viimaste aastate kriiside ja rahvusvaheliste sündmustega seotud probleemidele.
- (71) Kõiki neid töid tehti Loomakasvatuseinstituudi hallatava töörühma – loomakasvatuse majandusrühma (GEB) – juhtimisel, millega tagati loomakasvatuse sektori vajadustele vastavate eri meetmete sidusus ja täiendavus mujal tehtavate uuringutega.
- (72) Töodes keskenduti Prantsusmaa, Euroopa ja kogu maailma loomakasvatuse tootmise majandusküsimusi põhjalikult analüüsivate majandusväljaannete alusel piima- ja lihatootmise konjunktuuri jälgimisele Prantsusmaal ja kogu Euroopas ning need hõlmasid ka mitmeid spetsiifilisi meetmeid, nagu hindade ja tootmiskulude seire ning ühenduse ja WTO läbirääkimiste jälgimine.
- (73) GEB tegevuse käigus rajatud majanduseirekeskus kogub kokku loomakasvatuse võrgustiku kaudu levitatavad konkreetsed andmed põllumajandusettevõtete tegevuse kohta ning võimaldab saada makro- ja mikroökonomika meetodite rakendamiseks maksimaalset kasu.

4.5. MUUD MEETMED

- (74) FNE tegevuse eesmärk on muu hulgas toetada konkreetseid uusi ühisprojekte, mis hõlbustavad põllumajandusettevõtete kohanemist sotsiaal-majanduslike olude muutumisega; see hõlmab näiteks heade loomakasvatavate koonddokumendi koostamist, mis on kõige

olulisem selle valdkonna ühisprojekt Euroopas, ning loomakasvataja elukutset käsitleva teavitusprogrammi alustamist eesmärgiga taastada loomakasvatajate ja ülejäänud kodanike vastastikune mõistmine pärast teiste veiste spongioosse entsefalopaatia kriisi.

4.6. ÜHENDUSE RAAMISTIK

- (75) Prantsusmaa ametiasutused rõhutasid, et kõikide rahastatavate meetmete mõte oli kaitsta kõikide veise- või lambakasvatajate üldisi huve ning et ühelgi juhul ei olnud tegemist meetmetega, millest saadav kasu oleks piiratud konkreetsete ettevõtjate või konkreetsete ettevõtjarühmadega.
- (76) FNE rahalise abi osatähtsus jäi tavaliselt alla 50 % tööde ja uuringute maksumusest. Abi osatähtsus võis üksikute projektide puhul tõusta üle 50 %, kuid see ei ületanud ühelgi juhul 100 %.

4.6.1. Tehniline abi

- (77) Majandusuuringute rahastamisel jälgiti ühelt poolt 100 000 euro piiri ühe loomakasvataja kohta kolme aasta jooksul ning teiselt poolt seda, et peetaks kinni nõudest abi kättesaadavuse kohta kõikidele loomakasvatajatele.

4.6.2. Rakendusuuringud

- (78) Prantsusmaa ametiasutused kinnitasid, et kõikide majandusuuringute lõplikke tulemusi, nagu ka uurimisprogrammide elluviimisel kogutud andmeid, levitati laialdaselt. Kõik fondi rahastatud tööde tulemusena saadud andmed avaldati ja neid levitati süsteemselt, et loomakasvatajad ja nende piirkondlikud organisatsioonid saaksid neid kasutada ja nendega võrdsetel alustel tutvuda.
- (79) Saadud tulemuste laialdaseks levitamiseks loomakasvatajate ja tehniliste töötajate seas kasutati kaht peamist kanalit – loomakasvatajate kutseorganisatsioonide ja Loomakasvatamisinstituudi tehnika- ja majandusväljaandeid.
- (80) Võttes arvesse tööde seotust üldiste huvidega, ei nähtud kõnealuste andmete jaoks ette mingeid ärilisi rakendusi. Nende meetmete puhul olid tegelikud abisaajad kõik veise- ja lambakasvatajad, kellele edastati tehtud tööde teoreetilised ja praktilised tulemused.
- (81) Rahastatud uuringutega seoses ei nähtud ette mingeid tootjatele või töötajatele tehtavaid otsemakseid.

5. IMPORDITAVATE ELUSLOOMADE JA LIHA PEALT VÕETAVAD MAKSUD

5.1. INTERBEVI MAKSUD

- (82) Teiste liikmesriikide või kolmandate riikide põllumajandusettevõtetest pärineva Prantsusmaale imporditud liha

maksustamise puhul võis komisjon Prantsusmaa ametiasutuste poolt mitmel korral edastatud teabe põhjal järeldada, et imporditava liha pealt võetavad maksud jäid 1995. ja 2001. aasta tootmisharudevaheliste kokkulepete kohta tehtud ministerevaheliste korralduste kohaldamisalast välja.

5.2. FNE MAKSUD

- (83) Komisjon jõudis lõpuks järeldusele, et FNE-le makstavat maksu oli võimalik kohaldada elusloomade suhtes, kes kasvatati väljaspool Prantsusmaa territooriumi, kuid kes toodi tapmiseks Prantsusmaale.
- (84) Prantsusmaa ametiasutused võtsid 6. oktoobri 2003. aasta kirjas teadmiseks, et ühenduse õigusest lähtudes on see väide põhjendatud. Sellest tulenevalt muudeti kokkuleppe teksti, et vältida maksu kohaldamist elusloomadele, keda kasvatati väljaspool Prantsusmaa territooriumi, kuid kes toodi tapmiseks Prantsusmaale. Prantsusmaa ametiasutused lubasid edastada kokkuleppe uue teksti komisjonile kohe pärast uue kokkuleppe koostamist ja allkirjastamist.
- (85) Seejuures märkisid ametiasutused, et tegelikkuses oli imporditud elusloomade arv marginaalne ega saanud põhjustada konkurentsi moonutamist. Tolliameti andmete põhjal oli imporditud suurte lihaste arv 2001. aastal 24 933 ja 2002. aastal 22 250. Prantsusmaal tapetud veiste arv oli ligikaudu neli miljonit, seega moodustas elusloomade import vaid 0,58 % tapetud veiste arvust. Lisaks moodustasid enam kui 70 % osutatud impordist suure lihakusega ja kõrge hinnaga loomad, kes imporditi Prantsusmaa põhjaosa spetsiifilise tarbimisiini vajadusteks. Arvestades nende loomade keskmist impordihinda (tolliameti andmete kohaselt 1,50 eurot/kg looma eluskaalu kohta, mis vastab netohinnale 2,5 eurot/kg), võib eeldada, et nende loomade pealt tasutav FNE maks ulatub vaid tuhandikuni looma koguväärtusest.

- (86) Prantsusmaa ametiasutuste väitel oli sel puhul tegemist väga väikeste kohustuslikuks muudetud vabatahtlike maksudega, sest ühelt poolt jäeti imporditavate elusloomade pealt tihtipeale maksud tasumata ja hiljem muutus selline mittemaksmine üldiseks, teiselt poolt aga oli maksu osatähtsus looma väärtusega võrreldes nii väike, et ei saanud põhjustada konkurentsi moonutamist. Prantsusmaa ametiasutused esitasid 24. mai 2011. aasta kirjas näiteid maksude arvestamise kohta ning ettevõtjate deklaratsioonide, millest ilmses, et teatavatel juhtudel võis esineda maksude hüvitamist, kuid tegemist ei olnud kohustusliku hüvitamisega.
- (87) Prantsusmaa ametiasutused kinnitasid 13. septembri 2005. aasta ja 24. mai 2011. aasta kirjades, et alates 2003. aastast kohaldati FNE maksu vaid Prantsusmaal kasvatatud ja tapetud loomade suhtes ⁽²⁰⁾.

⁽²⁰⁾ 2. veebruari 2005. aasta ringkiri: „Eeskätt meenutame, et Interbevi ja loomakasvatamisfondi võetavad maksud hõlmavad ainult Prantsusmaal kasvatatud ja tapetud loomade tapmismenetlusi. Seega ei kohaldata neid makse välisriikides sündinud ja kasvatatud loomade Prantsusmaal tapmise korral [...]”

6. TEISTESSE LIIKMESRIIKIDESSE SUUNATAVATE ELUSLOOMADE JA LIHA PEALT VÕETAVAD MAKSUD

6.1. INTERBEVI MAKSUD

- (88) Teistesse liikmesriikidesse suunatava liha pealt võetava maksu puhul tõi komisjon välja ohu, et maksusüsteem võib olla diskrimineeriv, sest ei võeta arvesse asjaolu, et teatavad maksustatavad tooted saadetakse Prantsusmaalt välja, ning komisjon avaldas kahtlust, et selline meede seab Prantsusmaal turustatavad tooted ebasoodsamasse olukorda.
- (89) Nagu põhjenduses 16 ja sellele järgnevates põhjendustes on osutatud, kohaldati teistesse liikmesriikidesse suunatava liha suhtes kohustuslikuks muudetud vabatahtlikku maksu 0,0126 eurot/kg ja alates 12. juuni 2001. aasta tootmisharudevahelisest kokkuleppes kohustuslikuks muudetud vabatahtlikku maksu 0,024 eurot/kg. Lisaks nähti alates viimati nimetatud lepingu sõlmimisest ette hüvitusüsteem, kus sätestati summaks 0,010 eurot/kg.
- (90) Teistesse liikmesriikidesse suunatavate elusloomade pealt võetava kohustuslikuks muudetud vabatahtliku maksu kohta esitasid Prantsusmaa ametiasutused 24. mai 2011. aasta kirjas selgitusi, tõendamaks, et kõnealused kohustuslikuks muudetud vabatahtlikud maksud olid proportsionaalsed hüvedega, mida nende abil rahastatavate meetmete võtmisega saadi.
- (91) Prantsusmaa ametiasutused selgitasid, et teistesse liikmesriikidesse suunatud elusloomad olid veisemullikad. Põhjenduses 17 ja sellele järgnevates põhjendustes on näidatud, et selliste loomade pealt tasutavat kohustuslikuks muudetud vabatahtlikku maksu arvestati loomade arvu, mitte liha kilogrammide järgi.
- (92) Prantsusmaa ametiasutused esitasid arvestuse, mis võimaldas hinnata loomade arvu järgi ja liha kilogrammi järgi makstava maksu vastavust. 25. juuli 1995. aasta tootmisharudevahelises kokkuleppes on sätestatud, et looma tapmisel tasutav kohustuslikuks muudetud vabatahtlik maks on 0,084 FRF rümba kilogrammi kohta ning teistesse liikmesriikidesse suunatavate elusloomade pealt tasutav kohustuslikuks muudetud vabatahtlik maks on 7 FRF ühe suurlooma kohta (artikkel 4). Mullika eluskaal on ligikaudu 250–280 kg, mis annab teisendatuna liha keskmiseks kaaluks (suhtarv 65 %) 163 kg. Seega vastab maks, mille suurus on 7 FRF, maksule 0,042 FRF/kg, mis on ligikaudu pool liha pealt makstavast maksust.
- (93) 12. juuni 2001. aasta tootmisharudevahelisse kokkuleppesse võeti kõnealune säte üle sama proportsiooniga. Maksude suurus eurodes oli järgmine: tapmisel makstav kohustuslikuks muudetud vabatahtlik maks 0,024 eurot rümba kilogrammi kohta (artikkel 2) ja teise liikmesriiki suunatava eluslooma pealt tasutav maks 1,7 eurot ühe suurlooma kohta (artikkel 4). Maks, mille suurus on 1,7 eurot, vastab maksule 0,0104 eurot ühe kilogrammi kohta, mis on ligikaudu pool liha pealt makstavast maksust.
- (94) Prantsusmaa ametiasutuste hinnangul moodustab ajavahemikul 1995–2004 teistesse liikmesriikidesse suunatud

toodete (liha ja elusloomade) pealt võetud kohustuslikuks muudetud vabatahtlikest maksudest saadud kogutulu (38 136 670 eurot) ligikaudu 15 % kõikidest Interbevile sel ajavahemikul makstud kohustuslikuks muudetud vabatahtlikest maksudest (kokku 252 855 282 eurot). Üldises plaanis leiavad Prantsusmaa ametiasutused ajavahemiku 1995–2004 kohta, et kõnealustest maksudest saadava tulu suurus oli kindlaks määratud proportsionaalsena nende meetmetega, mis võeti teistesse liikmesriikidesse suunatud toodete toetamiseks.

- (95) Lisaks märgivad Prantsusmaa ametiasutused, et väljapoole Prantsusmaad suunatud elusloomade ja liha tootmist toetasid ühelt poolt väljaspool Prantsusmaad võetud meetmed, mis ulatusid kokku 21 490 848 euronit, ja teiselt poolt kõikide elusloomade kasvatamise ja kogu lihatootmise toetamiseks võetud meetmed sõltumata tarbimise sihtriigist. Prantsusmaa ametiasutused leiavad, et pidades silmas elusloomade kasvatamise ja lihatootmise toetuseks võetud meetmete kogusummat 91 231 075 eurot, tuleb märkida, et vaid 28 280 000 euro ulatuses rahastati väljaspool Prantsusmaad võetavaid meetmeid.
- (96) Eksporditavaid elusloomi ja eksporditavat liha hõlmavateks konkreetseteks meetmeteks olid eeskätt reklaamiüritused (näiteks rahvusvahelised messid, kutsealase teabe levitamise ja avalike suhete alased meetmed, Berliini Roheline Nädal, välismaal toimunud lihaticeldamiskoolitus). Elusloomi ja liha hõlmavateks üldise ulatusega ja lihaturust sõltumata meetmeteks olid nii Prantsusmaal kui ka väljaspool Prantsusmaad toimunud reklaamiüritused, näiteks kampaaniad, mis olid seotud Euroopa kvaliteetveisega, tapakeskustega ja „lihatõugudega”, ning teatavad uuringud toiduohutuse, loomade heaolu, kvaliteedijuhtimise, toodete kirjeldamise, sertifitseerimise ning veise- ja vasikaliha päritolu jälgitavuse valdkonnas, mille tulemusi levitati laialdaselt nii Prantsusmaal kui ka väljaspool Prantsusmaad.
- (97) Prantsusmaa ametiasutuste hinnangul võeti väljapoole Prantsusmaad suunatud toodete toetuseks tootmisharudevahelisi meetmeid kokku 49 770 000 euro ulatuses. See summa on samas suurusjärgus kohustuslikuks muudetud vabatahtlike maksude kogusummaga 38 136 670 eurot, mis maksti samade toodete pealt. Prantsusmaalt ajavahemikul 1995–2004 eksporditud toodangu pealt võetud kohustuslikuks muudetud vabatahtlike makse tasakaalustasid toetusmeetmed, mida rahastati Interbevi kaudu.

6.2. FNE MAKSUD

- (98) Prantsusmaa ametiasutused kinnitasid 13. septembri 2005. aasta kirjas, et riigist välja suunatud toodete kui selliste suhtes FNE maksu ei kohaldata.

IV. HINNANG ABIMEETMETELE

- (99) Põllumajandustoodete turgude ühist korraldust reguleerivate eri eeskirjade järgi kohaldatakse ELi toimimise lepingu artikleid 107 ja 108 kõikide selle lepingu I lisas nimetatud põllumajandustoodete suhtes, mida hõlmab ühine turukorraldus (kõik põllumajandustooted, välja arvatud hobuseliha, mesi, kohv, põllumajandusliku päritoluga alkohol, alkoholipõhine äädikas ja korgitamme koor).

1. RIIGIABI OLEMASOLU ELI TOIMIMISE LEPINGU ARTIKLI 107 LÕIKE 1 TÄHENDUSES

- (100) Eli toimimise lepingu artikli 107 lõikes 1 on öeldud, et kui aluslepingutes ei ole sätestatud teisiti, on igasugune liikmesriigi poolt või riigi ressursidest ükskõik missugusel kujul antav abi, mis kahjustab või ähvardab kahjustada konkurentsi, soodustades teatud ettevõtjaid või teatud kaupade tootmist, siseturuga kokkusobimatu niivõrd, kuivõrd see kahjustab liikmesriikidevahelist kaubandust.
- (101) Vaadeldaval ajajärgul kohaldati ELi toimimise lepingu artikleid 107–109 veise- ja vasikalihasektoris nõukogu määruse (EÜ) nr 1254/99 (veise- ja vasikalihaturu ühise korralduse kohta)⁽²¹⁾ artikliga 40. Enne viimati nimetatud määruse vastuvõtmist kohaldati neid artikleid kõnealuses sektoris nõukogu 27. juuni 1968. aasta määruse (EMÜ) nr 805/68 (veise- ja vasikalihaturu ühise korralduse kohta)⁽²²⁾ artikliga 24. Lamba- ja kitselihasektoris kohaldati kõnealuseid artikleid nõukogu 19. detsembri 2001. aasta määruse (EÜ) nr 2529/2001 (lamba- ja kitselihaturu ühise korralduse kohta)⁽²³⁾ artikliga 23. Enne viimati nimetatud määruse vastuvõtmist kohaldati neid artikleid selles sektoris nõukogu 3. novembri 1998. aasta määruse (EÜ) nr 2467/98 (lamba- ja kitselihaturu ühise korralduse kohta)⁽²⁴⁾ artikliga 22 ja enne selle määruse vastuvõtmist nõukogu 25. septembri 1989. aasta määruse (EMÜ) nr 3013/89 (lamba- ja kitselihaturu ühise korralduse kohta)⁽²⁵⁾ artikliga 27.
- (102) Eli toimimise lepingu artikleid 107–109 kohaldatakse praegu käesoleva otsuse põhjenduses 32 ja sellele järgnevates põhjendustes nimetatud kahes sektoris nõukogu 22. oktoobri 2007. aasta määruse (EÜ) nr 1234/2007 (millega kehtestatakse põllumajandusturgude ühine korraldus ning mis käsitleb teatavate põllumajandustoodete erisätteid (ühise turukorralduse ühtne määrus))⁽²⁶⁾ artikliga 180⁽²⁷⁾.

1.1. VALIKULISE EELISE OLEMASOLU

- (103) Euroopa Kohtu kohtupraktika kohaselt loetakse riigiabiks selline sekkumine, mis oma vormist sõltumata võib otseselt või kaudselt ettevõtjaid soodustada või mida tuleb käsitada majandusliku eelisena, mida abisaajast ettevõtja tavalistes turutingimustes ei oleks saanud⁽²⁸⁾. Käesoleval

juhul soodustas antud abi teatavaid veise- või lambakasvatusektoris tegutsevaid ettevõtjaid sellega, et rakendati meetmeid, millest võisid kasu saada Interbevi esindatud tootmisharud või neis tegutsevad ettevõtjad.

- (104) Lisaks käsitatakse Euroopa Kohtu kohtupraktika kohaselt abina ka meetmeid, mis eri viisil kergendavad ettevõtjal tavaliselt lasuvat maksukoormust ja mis seetõttu, ehkki tegemist ei ole otseses mõttes subsiidiumidega, on samalaadsed ja samasuguse mõjuga⁽²⁹⁾.
- (105) Eelise olemasolu tuleb kindlaks määrata lihatööstuse toetuseks võetavatest meetmetest kasu saavate isikute puhul ning kõnealuste tootmisharudevaheliste maksude ja meetmete rahastamise tasandil. Käesoleval juhul soodustas antud abi teatavaid veise- või lambakasvatusektoris tegutsevaid ettevõtjaid sellega, et rakendati meetmeid, millest võisid kasu saada kõnealustes tootmisharudes tegutsevad tootjad.

1.2. RIIGI POOLT VÕI RIIGI RESSURSSIDEST ANTAV ABI

- (106) Euroopa Kohtu kohtupraktika kohaselt peab selleks, et abi saaks käsitada riigiabina, see esiteks olema otseselt või kaudselt antud riigi ressursidest ning teiseks peab selle abi andjaks olema riik⁽³⁰⁾.
- (107) Kõnealuste maksude (kohustuslikuks muudetud vabatahtlike maksude) puhul on komisjon seisukohal, et tegemist on maksutaoliste lõivudega, st riigi ressursidega. Komisjoni hinnang põhineb järgmistel asjaoludel.
- (108) Esmalt tuleb rõhutada, et Euroopa Kohtu väljakujunenud kohtupraktika kohaselt ja eeskätt *Salvat'* kohtuasjas tehtud otsuse⁽³¹⁾ punkti 139 järgi ei ole eraõiguslike ja avalik-õiguslike isikute eristamine „riigiabi käsitlevate asutamislepingu normide kohaldamisel määrava tähtsusega”. Lisaks on *Ladbroke'i* kohtuasjas tehtud otsuses⁽³²⁾ sõnaselgelt väljendatud, et ELi toimimise lepingu artikli 107 lõige 1 „hõlmab kõiki rahalisi vahendeid, mida avalik sektor võib reaalselt ettevõtjate toetamiseks kasutada, ilma et oleks oluline, kas need vahendid kuuluvad või ei kuulu püsivalt selle sektori omandisse. Sellest tuleneb, et isegi juhul, kui [...] summad ei ole alaliselt avaliku sektori käsutuses, piisab asjaolust, et need on pidevalt avaliku kontrolli all ja seega pädevatele riigiasutustele kättesaadavad, et need kvalifitseerida riigi ressursideks ning kohaldada nende suhtes asutamislepingu artikli 107 lõike 1 sätteid.”

⁽²¹⁾ EÜT L 160, 26.6.1999, lk 21.

⁽²²⁾ EÜT L 148, 28.6.1968, lk 24.

⁽²³⁾ EÜT L 341, 22.12.2001, lk 3.

⁽²⁴⁾ EÜT L 312, 20.11.1998, lk 1.

⁽²⁵⁾ EÜT L 289, 7.10.1989, lk 1.

⁽²⁶⁾ ELT L 299, 16.11.2007, lk 1.

⁽²⁷⁾ Tegemist on erandiga (millel ei ole mõju käesoleva otsuse jaoks) nõukogu 19. jaanuari 2009. aasta määrusest (EÜ) nr 73/2009, millega kehtestatakse ühise põllumajanduspoliitika raames põllumajandustootjate suhtes kohaldatavate otsetoetuskavade ühiseeskirjad ja teatavad toetuskavad põllumajandustootjate jaoks, muudetakse määruseid (EÜ) nr 1290/2005, (EÜ) nr 247/2006, (EÜ) nr 378/2007 ning tunnistatakse kehtetuks määrus (EÜ) nr 1782/2003 (ELT L 30, 31.1.2009, lk 16).

⁽²⁸⁾ 24. juuli 2003. aasta otsus kohtuasjas C-280/00: *Altmark Trans ja Regierungspräsidium Magdeburg*, EKL 2003, lk I-7747, ja 27. novembri 2003. aasta otsus liidetud kohtuasjades C-34/01, C-35/01, C-36/01, C-37/01 ja C-38/01: *Enirisorse*, EKL 2003, lk I-14243.

⁽²⁹⁾ 22. mai 2003. aasta otsus kohtuasjas C-355/00: *Freskot*, EKL 2003, lk I-5263.

⁽³⁰⁾ Otsus kohtuasjas C-303/88: *Itaalia vs. komisjon*, EKL 1991, lk I-1433, punkt 11, otsus kohtuasjas C-482/99: *Prantsusmaa vs. komisjon*, EKL 2002, lk I-4397, punkt 24, ja otsus kohtuasjas C-126/01: *GEMO*, EKL 2003, lk I-13769, punkt 24.

⁽³¹⁾ 20. septembri 2007. aasta otsus kohtuasjas T-136/05: *Salvat jt vs. komisjon*, EKL 2007, lk II-4063.

⁽³²⁾ 16. mai 2000. aasta otsus kohtuasjas C-83/98 P: *Prantsusmaa vs. Ladbroke Racing Ltd ja komisjon*, EKL 2000, lk I-3271, punkt 50.

- (109) Esiteks leiab komisjon osutatud kohtupraktika alusel, et asjaolu, et kõnealuste kohustuslikuks muudetud vabatahtlike maksude puhul on tegemist eraõiguslike maksudega ning need ei ole pidevalt riigi käsutuses, ei ole piisav järeldamiseks, et nende suhtes ei kohaldata ELi toimimise lepingu artikli 107 lõiget 1. Sellega seoses peab komisjon uurima ka seda, millisel tasemel tegi riik kontrolli kõnealustest kohustuslikuks muudetud vabatahtlikest maksudest saadava tulu üle ja millises ulatuses sai riik suunata neid ressursse abimeetmete rahastamiseks.
- (110) Vaadeldaval juhul märgib komisjon, et nõusolek, mida valitsus Interbevile antud tunnustuse kaudu avaldas, on kohustuslikuks muudetud vabatahtlike maksude kehtestamise eeltingimus. Niisiis eeldab see, et Interbev saab kohustuslikuks muudetud vabatahtlike maksude kehtestamise õigust oma tegevusvaldkonnas rakendada, selle organisatsiooni tegevuse ja eesmärkide tunnustamist riigiasutuste poolt, vaatamata sellele, et tegemist on eraõigusliku üksusega (vt käesoleva otsuse põhjendus 14).
- (111) Põllumajandusseadustikus on samuti sätestatud, et maksud muudetakse kõikide asjaomase valdkonna osaliste jaoks kohustuslikuks ministeeriumidevahelise maksude laiendamise korraldusega (vt käesoleva otsuse põhjendus 10). Sellest ilmneb, et selliste maksude täieliku õigusliku mõju aluseks on riikliku ametiasutuse akti vastuvõtmine⁽³³⁾.
- (112) Neist asjaoludest lähtuvalt leiab komisjon, et vaadeldavaid kohustuslikuks muudetud vabatahtlike makse võib käsitada riigi kontrolli all olevatena ja riigi ressursside hulka kuuluvatena.
- (113) Teiseks tuleb märkida, et kohustuslikuks muudetud vabatahtlikest maksudest saadava tulu kasutamine on kindlaks määratud põllumajandusseadustiku alusel tootmisharudevaheliste raamide ja eesmärkide põhjal (vt põhjendused 7–10). Seega on riigil võimalik suunata kohustuslikuks muudetud vabatahtlikest maksudest saadav tulu Interbevi võetavate abimeetmete rahastamiseks. Niisiis võib Interbevi antavat abi käsitada riigi antava abina.
- (114) Lisaks tuleb meenutada, et Pearle'i kohtuasjas C-345/02⁽³⁴⁾ tehtud otsuses määras Euroopa Kohus kindlaks teatavad parameetrid, mis võimaldavad otsustada, kas maksutaoliste lõivude puhul on tegemist riigi poolt ja riigi ressurssidest antava abiga, juhul kui neid lõivusid kogub eeskätt tootmisharudevaheline organisatsioon ja neid kasutatakse kõnealuse organisatsiooni liikmete hüvanguks.
- (115) Kõnealuses kohtuasjas Euroopa Kohtu poolt tehtud kontrollimise põhjal ei käsitata teatava majandussektori esindajaid koondava tootmisharudevahelise organisatsiooni võetavaid kohustuslikke makse riigi ressurssidena, kui seejuures on täidetud kõik järgmised tingimused:
- kõnealuse meetme on kehtestanud kutseorganisatsioon, mis esindab teatava majandussektori ettevõtjaid ja töövõtjaid, ning see meede ei kujuta endast riikliku poliitika elluviimise vahendit;
  - kõnealuse meetme eesmärkide täitmist rahastatakse täies ulatuses selle majandussektori ettevõtjatelt võetavate maksudega;
  - rahastamise korra ja maksude määra/summad määrab kindlaks tööandjate ja töövõtjate esindajaid hõlmav kutseorganisatsioon, ilma et riik sekkuks;
  - maksudest saadud vahendeid kasutatakse ainult kõnealuse meetme rahastamiseks, ilma et riik võiks sekkuda.
- (116) Seejuures on ilmselge, et kõnealune meede ei vasta kõikidele Pearle'i kohtuasjas tehtud otsuses toodud tingimustele. Esiteks reguleerivad Interbevi loomist, ülesandeid ja tegevust riiklikud õigusaktid (vt põhjendused 10 ja 14) ning organisatsiooni tegevuse rahastamine kohustuslikuks muudetud vabatahtlike maksude abil eeldab riigi sekkumist (vt põhjendus 10). Lisaks on põllumajandusseadustiku artiklis 632-2-1 sätestatud, et tootmisharudevahelised organisatsioonid toetavad riiklike ja Euroopa Liidu põllumajandusstrateegiate elluviimist ning võivad saada eeliseid riigiabi andmise korral. Seega võib Interbevi vaadelda riigi toetatava poliitika elluviimise vahendina, mille tegevust saab seostada mitme tootmisharu üldiste huvidega (vt põhjendused 40 ning 61 ja sellele järgnevad põhjendused). Samuti võib Interbevi põhikirja kohaselt tootmisharudevahelise organisatsiooni eelarvesse maksta riiklike otsetoetusi. Ja lõpuks, pidades silmas rahastatud teadusuuringute alase tegevuse eesmärke, mis on seotud üldiste huvidega (vt põhjendus 10), ei ole võimalik kindlalt väita, et käesoleval juhul on abisaajateks üksnes maksukohustuslased.
- (117) Neist kaalutlustest lähtuvalt leiab komisjon, et kõnealuse abi puhul on tegemist riigi antava abiga ja et abi rahastatakse riigi ressurssidest.

1.3. KAUBANDUSE MÕJUTAMINE JA KONKURENTSI MOONUTAMINE

- (118) Et abi suhtes kohaldataks ELi toimimise lepingu artikli 107 lõike 1 sätteid, peab abi lisaks muule mõjutama konkurentsi ja liikmesriikidevahelist kaubandust. Selle kriteeriumi puhul eeldatakse, et abisaaja tegeleb majandustegevusega.
- (119) Et otsustada, kas kõnealuse abi suhtes kohaldatakse ELi toimimise lepingu artikli 107 lõike 1 sätteid, tuleb lõpuks kindlaks määrata, kas kõnealune abi võib mõjutada liikmesriikidevahelist kaubandust ja moonutada konkurentsi.
- (120) Euroopa Kohus on sedastanud, et kui teatav liikmesriigi antav eelis parandab teatava ettevõtete kategooria positsiooni teiste, antud ettevõtete ühendusesise kaubanduse alal konkureerivate ettevõtete suhtes, tuleb viimaseid käsitada kõnealusest eelisest mõjutatavatena,⁽³⁵⁾ millest piisab selleks, et tuvastada konkurentsi moonutamise olemasolu.

⁽³³⁾ Joonealuses märkuses 31 osutatud 20. septembri 2007. aasta otsus kohtuasjas Salvat jt vs. komisjon.

⁽³⁴⁾ 15. juuli 2004. aasta otsus kohtuasjas C-345/02: Pearle jt, EKL 2004, lk I-7139.

⁽³⁵⁾ 17. septembri 1980. aasta otsus kohtuasjas C-730/79: Philip Morris vs. komisjon, EKL 1980, lk 2671.

- (121) Seda, et lihasektoris toimub liikmesriikidevaheline kaubandus, tõendab piisavalt asjaolu, et kõnealuses sektoris on kehtestatud ühine turukorraldus⁽³⁶⁾. Näitena võib märkida, et Prantsusmaa lihatoodete osa ühendusesisesest kaubandusest moodustas ligikaudu 15 % kõnealuste toodete kaubandusest kogu Euroopa Liidus⁽³⁷⁾.
- (122) Seega võivad vaatlusalused meetmed mõjutada liikmesriikidevahelist kaubandust, kuivõrd need soodustavad omamaist tootmist teistest liikmesriikidest pärinevate toodete arvel. Lihasektor oli käesoleva otsusega hõlmataval ajajärgul ühenduse tasandil konkurentsile äärmiselt avatud sektor, olles seega väga tundlik igasuguse meetme suhtes, millega soositi ühe või teise liikmesriigi toodangut.

1.4. OTSUS ELI TOIMIMISE LEPINGU ARTIKLI 107 LÕIKE 1 TÄHENDUSES RIIGIABI LAADI KOHTA

- (123) Eelnenud kaalutlustest lähtuvalt leiab komisjon, et käesoleval juhul on abisaajatele suunatud meetmete tulemusena neile antud eeliseid, mida teistel ettevõtjatel ei ole, ning et kõnealused meetmed kahjustavad või ähvardavad kahjustada konkurentsi, soodustades teatud ettevõtjaid või teatud kaupade tootmist, kuivõrd need võivad kahjustada liikmesriikidevahelist kaubandust.
- (124) Seetõttu järeltab komisjon, et kõnealuse meetme suhtes kohaldatakse ELi toimimise lepingu artikli 107 lõike 1 sätteid ning tegemist on riigiabiga.

2. ABI KOKKUSOBIVUSE UURIMINE

2.1. OTSUSE KOHALDAMISALA

- (125) Nagu eespool selgitatud, on Prantsusmaa ametiasutused seisukohal, et kõnealune otsus peaks hõlmama üksnes 12. juuni 2001. aasta tootmisharudevahelist kokkulepet (vt põhjendus 56).
- (126) Abimeetme NN 34/95⁽³⁸⁾ käsitlemise raames ei olnud komisjonil teavet FNE maksude või nendega seotud meetmete rahastamise süsteemi kohta. Lisaks hõlmas komisjoni seisukoht üksnes teatavate loomakasvatajate investeringutoetusi, eeskätt oli tegemist nende esimeste loomade hankimisega. Komisjon ei võtnud seisukohta ka kohustuslikuks muudetud vabatahtlike maksude ega geneetilise tõuaretuse, geeninfosüsteemi, biotehnoloogia ja majandusuringute jaoks antava abi kohta, samuti Interbevi maksude abil rahastatavate reklaamikampaaniate, tehnilise abi meetmete, teadusuuringute ja katsete kohta, millest komisjonile ELi toimimise lepingu artikli 108 lõike 3 kohaselt ei teatatud.

⁽³⁶⁾ *Agriculture in the European Union, Statistical and economic information, 2002*, põllumajanduse peadirektoraat, Euroopa Komisjon.

⁽³⁷⁾ Allikas: Eurostat.

⁽³⁸⁾ 21. oktoobri 2003. aasta otsus liidetud kohtuasjades C-261/01 ja C-262/01: van Calster ja Cleeren, EKL 2003, lk I-12249, punktid 51 ja 52: „51. [...] liikmesriik on kohustatud [...] teatama mitte üksnes riigiabi projektist endast, vaid ka selle abi rahastamise viisist, sest viimane on kavandatava meetme lahutamatu osa. 52. Võttes arvesse, et teatamiskohustus hõlmab ka abi rahastamise viisi, tuleb siseriiklike ametiasutuste poolsest artikli 93 lõike 3 viimase lause eiramisest tulenevaid tagajärgi kohaldada samuti selle abimeetme aspekti suhtes.”

- (127) Kõnealustele meetmetele osutasid Prantsusmaa ametiasutused 29. aprilli 1996. aasta kirjas seoses menetlusega NN 49/96, kuid selles toodi välja vaid FNEga seotud meetmed.
- (128) Vastuseks nimetatud kirjale küsis komisjon 30. mai 1996. aasta kirjas (VI/021559) siiski lisateavet, et saada aru, milline laad ja ulatus on loomade identifitseerimise ja valiku menetluste täiustamise ja arendustegevuse teel oma tegevust ümber struktureerivate loomakasvatustevõtete toetuseks võetavatel finantsmeetmetel. Ühtlasi palus komisjon täita kõnealuseid meetmeid kirjeldava küsimustiku. Prantsusmaa ametiasutused ei vastanud sellele kirjale ning komisjon ei ole väljendanud oma seisukohta kõnealuste meetmete kokkusobivuse suhtes ühisturuga. Komisjon alustas 9. juuli 2003. aasta kirjas⁽³⁹⁾ kõnealuse abi suhtes ELi toimimise lepingu artikli 108 lõikes 2 sätestatud menetlust.

- (129) Põllumajandusfondi makse hõlmavat 15. juuni 1994. aasta tootmisharudevahelist kokkulepet ja Interbevi makse hõlmavat 18. detsembri 1995. aasta tootmisharudevahelist kokkulepet ning kõnealuste kokkulepete alusel rahastatavat riigiabi tuleb vaadelda riigiabi kohta kehtestatud eeskirjade põhjal niivõrd, kuivõrd sellise abi kohta puudub komisjoni kinnitus.

- (130) Sellest tulenevalt käsitleb käesolev otsus samaväärselt nii FNE makse hõlmavat 15. juuni 1994. aasta kokkulepet kui ka Interbevi makse hõlmavat 18. detsembri 1995. aasta kokkulepet. Nende kokkulepete analüüsi käigus ei võtnud komisjon niinimetatud tootmisharudevaheliste maksudega rahastatavate meetmete suhtes seisukohta.

- (131) Nagu nähtub põhjendusest 57, nõustusid Prantsusmaa ametiasutused sellise tõlgendusega vaikides.

2.2. ELI TOIMIMISE LEPINGU ARTIKLI 107 LÕIKE 3 KOHALDAMINE

- (132) ELi toimimise lepingu artikkel 107 hõlmab erandeid riigiabi ELi toimimise lepinguga kokkusobimatuse üldpõhimõttest, kuigi mõnda neist eranditest, nagu eeskätt kõnealuse artikli lõikes 2 nimetatud erandeid, ei saa ilmselgelt käesoleval juhul kohaldada. Neid erandeid ei nimetanud ka Prantsusmaa ametiasutused.
- (133) ELi toimimise lepingu artikli 107 lõikes 3 sätestatud erandeid tuleb tõlgendada üksnes teatava piirkondliku või sektoripõhise abiprogrammi uurimise käigus või üldise abi kavade konkreetse kohaldamise korral. Neid erandeid on võimalik kohaldada vaid juhul, kui komisjon jõuab järeldusele, et abi on vajalik mõne asjakohase eesmärgi täitmiseks. Selliste erandite kohaldamine abimeetmete korral, mis ei vasta niisugusele määratlusele, häiriks ühenduse huvide seisukohalt põhjendamatult liikmesriikidevahelist kaubandust ja võiks moonutada konkurentsi ning seaks teatud liikmesriikide ettevõtjad ebaõiglaselt eelisolukorda.

⁽³⁹⁾ ELT C 149, 9.8.2003, lk 21.

(134) Komisjon on seisukohal, et kõnealuse abi eesmärk ei ole edendada majandusarengut piirkondades, kus elatustase on erakordselt madal või kus valitseb tõsine tööpuudus, nagu on sätestatud artikli 107 lõike 3 punktis a. Samuti ei ole tegemist abiga üleeuroopalist huvi pakkuva tähtsa projekti elluviimiseks või mõne liikmesriigi majanduses tõsise häire kõrvaldamiseks artikli 107 lõike 3 punkti b tähenduses. Ka ei ole kõnealuse abi puhul tegemist abiga kultuuri edendamiseks ja kultuuripärandi säilitamiseks artikli 107 lõike 3 punkti d tähenduses.

(135) Artikli 107 lõike 3 punktiga c on aga ette nähtud, et siseturuga võib kokkusobivaks pidada abi teatud majandustegevuse või teatud majanduspiirkondade arengu soodustamiseks, kui niisugune abi ei mõjuta ebasoovivalt kaubandustingimusi määral, mis oleks vastuolus ühiste huvidega. Et kõnealuses artiklis sätestatud erandit oleks võimalik kohaldada, peab abi aitama kaasa kõnealuse sektori arengule.

2.3. TEATAMATA MEETMETE SUHTES KOHALDATAVATE SUUNISTE KINDLAKSMÄÄRAMINE

(136) Ühenduse suuniste (riigiabi kohta põllumajandus- ja metsandussektoris) punkti 194 ja komisjoni teatise (kohaldatavate eeskirjade kindlaksmääramise kohta õigusvastase riigiabi hindamiseks)⁽⁴⁰⁾ alusel tuleb kõiki nõukogu määruse (EÜ) nr 659/1999⁽⁴¹⁾ artikli 1 punkti f kohaselt ebaseaduslikke abimeetmeid hinnata vastavalt abi andmise hetkel kehtivatele eeskirjadele ja suunistele⁽⁴²⁾.

(137) Erisuuniseid põllumajandussektori jaoks on kohaldatud alates 1. jaanuarist 2000. Seega tuleb igasugust pärast seda kuupäeva antud abi hinnata asjaomasel ajal kohaldatud suuniste alusel. Ajavahemikul 1. jaanuarist 2000 kuni 31. detsembrini 2006 kohaldati ühenduse suuniseid põllumajandussektoris antava riigiabi kohta. Alates 1. jaanuarist 2007 on kohaldatud ühenduse suuniseid riigiabi kohta põllumajandus- ja metsandussektoris aastateks 2007–2013.

(138) Seevastu enne osutatud kuupäeva antud abi tuleb käesoleval juhul hinnata enne 1. jaanuari 2000 kohaldatud õigussätete ja menetluskorra alusel.

2.4. KOHUSTUSLIKUKS MUUDETUD VABATAHTLIKE MAKSUDE KOKKUSOBIVUS ÜHISE TURUKORRALDUSEGA

(139) Kohustuslikuks muudetud vabatahtlike maksude ühise turukorraldusega kokkusobivuse kohta leidis komisjon, pidades silmas 22. mai 2003. aasta otsust Freskot' kohtuasjas,⁽⁴³⁾ et kõnealusel juhul ei mõjutanud kohustuslikuks muudetud vabatahtlikud maksud otseselt või kaudselt asjaomaste lõpptoodete hindu, sest maksud ei mõjuta

toodete hinda, vaid hinnad määratakse kindlaks vabaturu tingimustes. Lihatoodete ja elusloomadega seotud suuremad kulud tasakaalustatakse rahastatavate meetmete abil saadavate eelistega. Seetõttu võib järeldada, et maksude mõju hindadele on ülimalt piiratud või puudub täiesti.

(140) Esitatud teabe põhjal ei ole komisjonil vastuväiteid kõnealuse abikava rahastamise suhtes.

2.5. MEETMETE ANALÜÜS KOHALDATAVATE ÕIGUSAKTIDE ALUSEL

2.5.1. Liha pealt võetavate maksude abil ellu viidud meetmed

2.5.1.1. Reklaam

(141) Reklaamimeetmete elluviimiseks antava abi puhul tuleb enne 1. jaanuari 2002 antud abi kokkusobivust hinnata vastavalt põllumajandustoodete ja teatavate EMÜ asutamislepingu II lisas loetlemata toodete reklaamimiseks antava riigiabi raamistikule⁽⁴⁴⁾ ja pärast kõnealust kuupäeva antud abi kokkusobivust tuleb hinnata vastavalt ühenduse suunistele EÜ asutamislepingu I lisas loetletud ja teatavate I lisas loetlemata toodete reklaamimiseks antava riigiabi kohta⁽⁴⁵⁾.

(142) 1987. aasta raamistik ja 2002. aasta suuniste lähtuvad põhiosas samadest põhimõtetest. Neis nähakse ette positiivsed ja negatiivsed kriteeriumid, mida tuleb järgida kõikides riigiabikavades. Seega ei saa olla tegemist reklaamimeetmetega, mis on vastuolus ELi toimimise lepingu artikliga 34 või teisese ühenduse õigusega, ega selliste meetmetega, mis on suunatud konkreetsetele ettevõtjatele. Prantsusmaa ametiasutuste esitatud teabe alusel võib järeldada, et kõnealused meetmed vastavad mitmele osutatud raamistiku ja suuniste positiivsele kriteeriumile, kuivõrd need on kindlalt seotud põllumajandustoodangu ülejäägi realiseerimisega ning teiselt poolt kvaliteetsete toodete ja tervisliku toitumise arendamisega.

(143) Prantsusmaa ametiasutused selgitasid lisaks, et reklaamimeetmete käigus edastatud sõnumite eesmärk ei olnud kallutada tarbijaid mitte ostma teiste liikmesriikide tooteid või neid tooteid halvustada ning et reklaamiks ei kasutatud konkreetse ettevõtja või üksiktootja tooteid.

(144) Seoses abi maksimaalse määraga toodi esile asjaolu, et reklaamimeetmete puhul võib riikliku rahastamise osatähtsus ulatuda 50 protsendini, ülejäänud peavad eraldama kutseorganisatsioonid ja abisaajatest tootmisharudevahelised organisatsioonid vabatahtlike maksude, maksutaoliste lõivude või kohustuslike maksude kogumise teel. Käesoleval juhul rahastatakse meetmeid täies

⁽⁴⁰⁾ Komisjoni teatis K(2002) 458 (EÜT C 119, 22.5.2002, lk 22).

⁽⁴¹⁾ EÜT L 83, 27.3.1999, lk 1.

⁽⁴²⁾ Väljavõtte komisjoni teatisest: „[Komisjon] hindab sellise abi kokkusobivust ühisturuga kõikides abi andmise kuupäeval kehtivates õigusaktides sätestatud aluskriteeriumide põhjal.”

⁽⁴³⁾ EKL 2003, lk I-5263.

⁽⁴⁴⁾ Vt joonealune märkus 12.

⁽⁴⁵⁾ Vt joonealune märkus 13.

ulatuses maksutaolise lõivu vahenditega, kusjuures kampaaniates osalevate kutseala esindajate rahaline panus ulatub 50 protsendini nende kuludest.

- (145) Komisjon on seisukohal, et käesoleval juhul on reklaamimeetmete rahastamiseks kasutatavad riigiabi-meetmed kehtestatud kooskõlas ühenduse kohaldatavate õigusaktidega.

2.5.1.2. Tehnilise abi meetmed

- (146) Enne 1. jaanuari 2000 antud abi kokkusobivust tuleb hinnata vastavalt komisjoni menetluskorrale, mis põhineb ettepanekul loomakasvatuse ja loomakasvatussaaduste sektoris liikmesriikide antava riigiabiga seotud vajalike meetmete kohta, ⁽⁴⁶⁾ ning pärast kõnealust kuupäeva antava abi kokkusobivust tuleb hinnata vastavalt põllumajandussuunistele ⁽⁴⁷⁾.

- (147) Enne 2000. aastat kohaldatud komisjoni menetluskord ja 2000. aastal vastu võetud põllumajandussuunistes lähtuvad põhiosas samadest põhimõtetest. Nii on abi-meetmed, mille osatähtsus ulatub kuni 100 protsendini abikõlblikest kuludest, lubatud vaid teavitamise seotud tehnilise abi, raamatupidamisabi ja tehnikauudiste tutvustamise meetmete ning põllumajandustöötajate koolituse puhul.

- (148) Seoses suuniste vastuvõtmisega 2000. aastal lisandus uus tingimus, mille kohaselt abi-meetmed peavad olema kättesaadavad kõikidele asjaomastele isikutele, kes tegutsevad kõnealuses piirkonnas ning vastavad objektiivselt määratletud kriteeriumidele, ning mille kohaselt antava abi kogusumma ei või ületada 100 000 eurot ühe abisaaja kohta kolmeaastase ajavahemiku kestel või VKE puhul 50 % abikõlblikest kuludest, kusjuures kohaldatakse suuremat osutatud summadest. Prantsusmaa ametiasutused selgitasid, et tingimus meetmete tulemuste kättesaadavuse kohta kõikidele võimalikele kutseala huvitatud esindajatele on täies ulatuses täidetud. Komisjon leidis Prantsusmaa ametiasutuste esitatud andmete alusel ning võttes arvesse abisaajate väga suurt arvu, et maksimaalse abisumma tingimus on täidetud.

- (149) Komisjon on seisukohal, et käesoleval juhul on tehnilise abi meetmete rahastamiseks kasutatavad riigiabi-meetmed kehtestatud kooskõlas ühenduse kohaldatavate õigusaktidega.

2.5.1.3. Teadusuuringud ja katsed

- (150) Teadusuuringute ja katsetega seotud meetmete puhul tuleb enne 1. jaanuari 2000 antud abi kokkusobivust hinnata vastavalt ühenduse raamistikule teadus- ja arendustegevuseks antava riigiabi kohta ning komisjoni teatisele, millelega muudeti kõnealust raamistikku, ning pärast

osutatud kuupäeva antud abi kokkusobivust hinnata vastavalt põllumajandussuunistele, mille punktis 17 on osutatud kõnealusele raamistikule.

- (151) Ühenduse raamistikus on sätestatud, et siseturuga kokkusobivaks võib lugeda kuni 100 protsendini ulatuvat abi isegi juhul, kui teadusuuringute ja arendustegevusega tegeleb ettevõtja, kui seejuures on igal juhul täidetud neli tingimust:

a) abi peab hõlmama asjaomase sektori üldist huvi ega tohi tekitada konkurentsimoonusi teistes sektorites;

b) teavet tuleb anda vähemalt üleriigilise levikuga asjakohastes väljaannetes, mitte piirduda üksnes erialaorganisatsioonide liikmetega; eesmärk on tagada, et kõik asjast tõenäoliselt huvitatud ettevõtjad saaksid uurimistegevuse alustamisest või elluviimisest kiiresti teada ja tulemused oleksid kõikidele huvitatud isikutele nõudmise korral kättesaadavad. Selline teave tuleb avaldada samal ajal koos muu erialaorganisatsioonide liikmetele antava teabega;

c) töö tulemused tuleb teha kasutamiseks kättesaadavaks kõikidele asjaomastele isikutele, sealhulgas abisaajatele, võrdsetel hinna- ja ajatingimustel;

d) abi peab vastama mitmepoolsete kaubanduslääbirääkimiste Uruguay voorus sõlmitud põllumajanduskokkuleppe II lisas „Sisetootused: vähendamiskohustusest vabastamise alus“ ⁽⁴⁸⁾ sätestatud tingimustele.

- (152) Prantsusmaa ametiasutused selgitasid seoses sellega, et Interbevi teadusuuringute ja tehniliste katsetega seotud meetmeid võeti kõikide kõnealuses valdkonnas tegutsevate isikute huvides. Lisaks jagas organisatsioon saadud tehnilisi teadmisi ja soovitusi, korraldades koolitusi ja levitades dokumente, teatise, kokkuvõtteid, infovoldikuid ja elektroonilisi teavikuid. Kõik veise- ja lambalihasektori loomakasvatavad, tapakeskuste käitajad, töötajad või turustajad võisid teistega samal ajal ja lihtsa sooviavalduse alusel ilma diskrimineerimata kasutada uuringute tulemusi ja kokkuvõtteid. Prantsusmaa ametiasutused teatasid samuti, et kõnealuste meetmetega seoses ei antud tootjatele või töötajatele mingeid otsetoetusi ning et kõnealused meetmed vastavad Euroopa Liidu sõlmitud rahvusvahelistele kaubanduskokkulepetele.

- (153) Komisjon on seisukohal, et kõnealune teadusuuringute ja katsetega seotud meetmete rahastamiseks kasutatav riigiabi on kehtestatud kooskõlas ühenduse kohaldatavate õigusaktidega.

⁽⁴⁶⁾ Vt joonealune märkus 14.

⁽⁴⁷⁾ Vt joonealune märkus 11.

⁽⁴⁸⁾ EÜT L 336, 23.12.1994, lk 1.

2.5.2. FNE võetud meetmed

2.5.2.1. Tehnilise abi meetmed

- (154) Tehnilise abi meetmete puhul tuleb enne 1. jaanuari 2000 antud abi kokkusobivust hinnata vastavalt komisjoni menetluskorrale, mis põhineb ettepanekul loomakasvatuse ja loomakasvatussaaduste sektoris liikmesriikide antava riigiabi seotud vajalike meetmete kohta, ⁽⁴⁹⁾ ning pärast kõnealust kuupäeva antava abi kokkusobivust tuleb hinnata vastavalt põllumajandussuunistele ⁽⁵⁰⁾.
- (155) Enne 2000. aastat kohaldatud komisjoni menetluskord ja 2000. aastal vastu võetud põllumajandussuunistes lähtuvad põhiosas samadest põhimõtetest. Nii on abimeetmed, mille osatähtsus ulatub kuni 100 protsendini abikõlblikest kuludest, lubatud vaid teavitamisega seotud tehnilise abi, raamatupidamisabi ja tehnikauudiste tutvustamise meetmete ning põllumajandustöötajate koolituse puhul.
- (156) Seoses suuniste vastuvõtmisega 2000. aastal lisandus uus tingimus, mille kohaselt abimeetmed peavad olema kättesaadavad kõikidele asjaomastele isikutele, kes tegutsevad kõnealuses piirkonnas ning vastavad objektiivselt määratletud kriteeriumidele, ning mille kohaselt antava abi kogusumma ei või ületada 100 000 eurot ühe abisaaja kohta kolmeaastase ajavahemiku kestel või VKE puhul 50 % abikõlblikest kuludest, kusjuures kohaldatakse suuremat osutatud summadest.
- (157) Prantsusmaa ametiasutused rõhutasid, et kõikide rahastatavate meetmete mõte oli kaitsta kõikide veise- või lambakasvatajate üldisi huve ning ühelgi juhul ei olnud tegemist selliste meetmetega, millest saadav kasu oleks piiratud konkreetsete ettevõtjate või konkreetsete ettevõtjarühmadega.
- (158) FNE rahalise abi osatähtsus jäi tavaliselt alla 50 % tööde ja uuringute maksumusest. Abi osatähtsus võis üksikute projektide puhul tõusta üle 50 %, kuid see ei ületanud ühelgi juhul 100 %.
- (159) Majandusuuringute rahastamisel jälgiti ühelt poolt 100 000 euro piiri ühe loomakasvataja kohta kolme aasta jooksul ning teiselt poolt seda, et peetaks kinni nõudest abi kättesaadavuse kohta kõikidele loomakasvatajatele.
- (160) Komisjon on seisukohal, et käesoleval juhul on tehnilise abi meetmete rahastamiseks kasutatavad riigiabimeetmed kehtestatud kooskõlas ühenduse kohaldatavate õigusaktidega.

2.5.2.2. Teadusuuringud ja katsed

- (161) Teadusuuringute ja katsetega seotud meetmete puhul tuleb enne 1. jaanuari 2000 antud abi kokkusobivust

hinnata vastavalt ühenduse raamistikule teadus- ja arendustegevuseks antava riigiabi kohta ning komisjoni teatisele, millega muudeti kõnealust raamistikku, ning pärast osutatud kuupäeva antud abi kokkusobivust hinnata vastavalt põllumajandussuunistele, mille punktis 17 on osutatud kõnealusele raamistikule.

- (162) Ühenduse raamistikus on sätestatud, et siseturuga kokkusobivaks võib lugeda kuni 100 protsendini ulatuvat abi isegi juhul, kui teadusuuringute ja arendustegevusega tegeleb ettevõtja, kui seejuures on igal juhul täidetud neli tingimust:
- abi peab hõlmama asjaomase sektori üldist huvi ega tohi tekitada konkurentsimoonusi teistes sektorites;
  - teavet tuleb anda vähemalt üleriigilise levikuga asjakohastes väljaannetes, mitte piirduda üksnes erialaorganisatsioonide liikmetega; eesmärk on tagada, et kõik asjast tõenäoliselt huvitatud ettevõtjad saaksid uurimistegevuse alustamisest või elluviimisest kiiresti teada ja tulemused oleksid kõikidele huvitatud isikutele nõudmise korral kättesaadavad. Selline teave tuleb avaldada samal ajal koos muu erialaorganisatsioonide liikmetele antava teabega;
  - töö tulemused tuleb teha kasutamiseks kättesaadavaks kõikidele asjaomastele isikutele, sealhulgas abisaajatele, võrdsetel hinna- ja ajatingimustel;
  - abi peab vastama mitmepoolsete kaubanduslääbirääkimiste Uruguay voores sõlmitud põllumajanduskokkuleppe II lisa „Sisetoetused: vähendamiskohustusest vabastamise alus” sätestatud tingimustele.

- (163) Käesoleval juhul levitati kõikide majandusuuringute lõplikke tulemusi ja uurimisprogrammide elluviimise käigus kogutud andmeid laialdaselt. Kõik fondi rahastatud tööde tulemusena saadud andmed avaldati ja neid levitati süsteemselt, et loomakasvatavad ja nende piirkondlikud organisatsioonid saaksid neid kasutada ja nendega võrdsetel alustel tutvuda.

- (164) Saadud tulemuste laialdaseks levitamiseks loomakasvatavate ja tehniliste töötajate seas kasutati kaht peamist kanalit – loomakasvatavate kutseorganisatsioonide ja Loomakasvatatusinstituudi tehnika- ja majandusväljaandeid.

- (165) Võttes arvesse tööde seotust üldiste huvidega, ei nähtud kõnealuste andmete jaoks ette mingeid ärilisi rakendusi. Seega ei teki küsimust kasutusloivudega seotud kulude või kasutusõiguse saamise kohta. Nende meetmete puhul olid tegelikud abisaajad kõik veise- ja lambakasvatavad, kellele edastati tehtud tööde teoreetilised ja praktilised tulemused.

⁽⁴⁹⁾ Komisjoni 19. septembri 1975. aasta kiri liikmesriikidele nr S/75/29416.

⁽⁵⁰⁾ Vt joonealune märkus 11.

- (166) Rahastatud uuringutega seoses ei nähtud ette mingeid tootjatele või töötlejatele tehtavaid otsemakseid. Meetmed vastavad mitmepoolsete kaubandusläbirääkimiste Uruguay voores sõlmitud põllumajanduskokkuleppe II lisas „Sisetoetused: vähendamiskohustusest vabastamise alus” sätestatud tingimustele.
- (167) Komisjon on seisukohal, et kõnealune teadusuuringute ja katsetega seotud meetmete rahastamiseks kasutatav riigiabi on kehtestatud kooskõlas ühenduse kohaldatavate õigusaktidega.

2.6. ABIMEETMETE RAHASTAMINE

- (168) Et abimeetmeid rahastatakse maksutaolise lõivu (kohustuslikuks muudetud vabatahtlike maksude) abil, peab komisjon vaatlema korraga nii rahastatavaid meetmeid, st antavat abi, kui ka selle abi rahastamise korda. Euroopa Kohtu kohtupraktikas⁽⁵¹⁾ on sätestatud, et kui abimeetmete rahastamise viis – eeskätt kohustuslike maksude puhul – on abimeetme lahutamatu osa, peab komisjon abimeetme uurimisel võtma arvesse ka abi rahastamise viisi.
- (169) Kui rahastamisviis on abimeetme lahutamatu osa, tuleb silmas pida mitmeid kriteeriume: maksutulu võib kasutada üksnes abi rahastamiseks ning see tuleb selleks ära kasutada,⁽⁵²⁾ maks peab olema abimeetmega seotud viisil, mis on kooskõlas asjaomase siseriikliku õigusega,⁽⁵³⁾ ning maksu suurus peab mõjutama otseselt antava riigiabi suurust⁽⁵⁴⁾.
- (170) Nimetatud kriteeriumide kohaldamise tulemusena tõi komisjon esile järgmised asjaolud. Esiteks märkis komisjon, et kohustuslikud maksud määratakse kindlaks asjaomaste meetmete õigusliku alusega, st korralduse alusel laiendatud tootmisharudevaheliste kokkulepetega. See tähendab, et kõik maksud tasutakse otse asjaomasesse fondi ning need ei kajastu Interbevi üldeelarves või riigieelarves. Seega tuleb maksusummasid käsitada abimeetmete rahastamiseks reserveerituna ja kasutada neid kehtiva siseriikliku õiguse kohaselt abimeetme rahastamiseks. Teiseks märkis komisjon, et abimeetmeid rahastati üksnes asjaomasest sektorist pärinevate maksude abil. Interbevil puuduvad muud rahastamisallikad ettenähtud meetmete täiendavaks rahastamiseks. Sellest tulenevalt võib väita, et lõivusumma mõjutab antava riigiabi suurust otseselt.
- (171) Osutatud asjaoludest lähtuvalt jõudis komisjon järeldusele, et abi rahastamise viis, käesoleval juhul kohustuslikuks muudetud vabatahtlikud maksud, on abimeetme

lahutamatu osa ning seega tuleb seda abi kokkusobivuse uurimisel arvesse võtta. Kuna kõnealune rahastamisviis võib olla vastuolus ELi toimimise lepingu artikliga 110, ei ole komisjonil võimalik kinnitada abikava kooskõla aluslepinguga, kui ta tuvastab diskrimineeriva olukorra imporditavate toodete ja omamaiste toodete vahel⁽⁵⁵⁾ või eksporditavate toodete ja omamaiste toodete vahel⁽⁵⁶⁾.

- (172) Antud juhul võetakse maksu nii omamaiste toodete, eksporditava liha ja eksporditavate elusloomade pealt (liha pealt võetavad kohustuslikuks muudetud vabatahtlikud maksud) kui ka imporditavate toodete pealt (FNE kohustuslikuks muudetud vabatahtlikud maksud).
- (173) Komisjon uurib teatavaid liha pealt võetavate maksudega ja FNE maksudega seotud asjaolusid niivõrd, kui võrd need maksud võivad kahjustada liikmesriikidevahelist kaubandust.

2.6.1. Liha pealt võetavad maksud (Interbevi maksud)

2.6.1.1. Imporditav liha

- (174) Nagu põhjenduses 82 osutatud, ei olnud ajavahemikul 1996–2004 imporditava liha pealt maksu tasumine Prantsusmaa õigusaktide järgi kohustuslik. Seega jääb selline liha käesoleva otsuse kohaldamisalast välja, kuna tegemist ei ole riigiabi kui sellisega. Puudub üks põhjenduses 10 nimetatud nõutavatest tingimustest, st maksude tasumise kohustus. Sellest ja varem nimetatud asjaoludest tingituna ei ole imporditavatel toodetel võetava lõivu abil rahastatavate meetmete puhul tegemist riigiabiga ning seetõttu käesolev otsus nende kohta ei kehti.

2.6.1.2. Eksporditavad tooted

- (175) Nagu põhjenduses 16 ja sellele järgnevatel põhjendustel⁽⁵⁷⁾ osutatud, on alates 1. jaanuarist 1996 maksu võetud teistesse liikmesriikidesse suunatavate toodete pealt, kuigi alates 2001. aastast on rakendatud kõnealuse maksu osalist hüvitamist. Selline maks võib Euroopa Kohtu kohtupraktikast lähtuvalt põhjustada diskrimineerivat suhtumist eksporditajatesse, kui maksu abil rahastatavad meetmed neile ei laiene ega tasakaalusta eksporditajate kantavat lisakoormust⁽⁵⁸⁾. Seega tuleb näidata, et kõnealusest maksust saadava tulu kasutamise eesmärgiga ei eelistanud Prantsusmaal turustatud omamaist toodangut eksporditud omamaise toodangu arvel.

- (176) Eksporditavaid elusloomi ja eksporditavat liha hõlmavateks konkreetseteks meetmeteks olid eeskätt reklaamiüritused (näiteks rahvusvahelised messid, kutsealase teabe levitamise ja avalike suhete alased meetmed, Berliini Roheline Nädal, välismaal toimunud lihatükeldamiskoolitus).

⁽⁵¹⁾ 21. oktoobri 2003. aasta otsus liidetud kohtuasjades C-261/01 ja C-262/01: van Calster, EKL 2003, lk I-12249, punkt 49.

⁽⁵²⁾ 13. jaanuari 2005. aasta otsus kohtuasjas C-174/02: Streekgewest Westelijk Noord-Brabant, EKL 2005, lk I-85, punkt 26, ja 7. septembri 2006. aasta otsus kohtuasjas C-526/04: Laboratoires Boiron, EKL 2006, lk I-7529, punkt 44.

⁽⁵³⁾ 13. jaanuari 2005. aasta otsus kohtuasjas C-174/02: Streekgewest Westelijk Noord-Brabant, EKL 2005, lk I-85, punkt 26, ja 27. oktoobri 2005. aasta otsus liidetud kohtuasjades C-266/04 kuni C-270/04, C-276/04 ja C-321/04 kuni C-325/04: Nazairdis, EKL 2005, lk I-9481, punktid 46–49.

⁽⁵⁴⁾ 13. jaanuari 2005. aasta otsus kohtuasjas C-174/02: Streekgewest Westelijk Noord-Brabant, EKL 2005, lk I-85, punkt 28, ja 15. juuni 2006. aasta otsus liidetud kohtuasjades C-393/04 ja C-41/05: Air Liquide, EKL 2006, lk I-5293, punkt 46.

⁽⁵⁵⁾ 21. oktoobri 2003. aasta otsus liidetud kohtuasjades C-261/01 ja C-262/01: van Calster, EKL 2003, lk I-12249, punkt 48.

⁽⁵⁶⁾ 23. aprilli 2002. aasta otsus kohtuasjas C-234/99: Nygård, EKL 2002, lk I-3657.

⁽⁵⁷⁾ Vt ka põhjendus 88 ja sellele järgnevatel põhjendused.

⁽⁵⁸⁾ Joonealuses märkuses 56 osutatud 23. aprilli 2002. aasta otsus Nygårdi kohtuasjas C-234/99.

(177) Elusloomi ja liha hõlmavateks üldise ulatusega meetmeteks sihtturust sõltumata olid nii Prantsusmaal kui ka väljaspool Prantsusmaad toimunud reklaamiüritused, näiteks kampaaniad, mis olid seotud Euroopa kvaliteetveisega, tapakeskustega ja „lihatõugudega”, ning teatavad uuringud toiduohutuse, loomade heaolu, kvaliteedijuhtimise, toodete kirjeldamise, sertifitseerimise ning veiseliha päritolu jälgitavuse valdkonnas, mille tulemusi levitati laialdaselt nii Prantsusmaal kui ka väljaspool Prantsusmaad.

i) Teistesse liikmesriikidesse suunatud liha ja elusloomad

(178) Prantsusmaa ametiasutuste väitel ei hõlmanud meetmed, mille eesmärk oli toetada liha ja elusloomade viimist teistesse liikmesriikidesse, ei eraldi ega koos omamaiste toodetega kõiki kohustuslikuks muudetud vabatahtlike maksude abil rahastatavaid meetmeid.

(179) Seetõttu tuleks aastate kaupa ja kokkuvõtlikult vaadelda, kas tootmisharudevahelisi meetmeid kohaldatai teistesse liikmesriikidesse suunatud toodete suhtes.

(180) Järgnevas tabelis on eurodes väljendatuna aastate kaupa toodud kohustuslikuks muudetud vabatahtlikest maksudest saadud tulu jagunemine Interbevi eri meetmete vahel ning üksnes eksporditavatele toodetele või ühtaegu nii eksporditavatele kui ka omamaistele toodetele suunatud meetmete protsendimäär.

Aastad	Kõiki tooteid hõlmavad meetmed	Ainult Prantsusmaa tooteid hõlmavad meetmed	Ainult eksporditavaid tooteid hõlmavad meetmed	Meetmete maht aasta kohta	Protsent kõikidest rahastatavatest meetmetest (ümardatud)
1996	5 517 088,95	13 308 769,70	2 101 111,35	20 926 970,00	36
1997	9 244 861,43	8 723 278,25	2 104 379,32	20 072 518,99	56
1998	8 995 703,14	11 214 605,23	927 146,63	21 137 455,00	46
1999	9 780 064,41	10 308 559,00	1 058 778,36	21 447 401,76	50
2000	8 245 970,18	10 126 453,50	991 754,32	19 264 178,00	47
2001	9 447 359,23	15 115 169,26	1 720 267,50	26 282 796,00	42
2002	10 553 240,96	24 553 282,92	4 326 569,12	39 433 093,00	37
2003	12 626 096,22	21 010 195,68	3 761 566,70	37 398 458,60	43
2004	11 288 281,00	20 527 149,24	4 045 129,24	35 860 559,48	42

(181) Tabelist ilmneb, et kogu vaadeldava ajavahemiku jooksul moodustasid imporditud toodetele suunatud meetmed keskmiselt ligikaudu 44 % kõikidest kohustuslikuks muudetud vabatahtlike maksude abil rahastatavatest meetmetest. Tuleb täpsustada, et Prantsusmaa ametiasutuste väitel oli eksporditavate toodete pealt võetavatest maksudest saadava tulu osatähtsus sama ajavahemiku kestel 15 %⁽⁵⁹⁾. Lisaks väitsid Prantsusmaa ametiasutused, et 15 % suurune määr oli keskmine väärtus, ning edastasid arvandmed kõikide aastate kohta, millest ilmnes, et eksporditud toodete pealt võetud maksude osatähtsus ei ületanud kunagi 18 %.

ii) Kokkusobivus ELi toimimise lepingu artikliga 110

(182) Võttes arvesse Euroopa Kohtu otsust Nygårdi kohtuasjas⁽⁶⁰⁾ ja asjaolu, et lõivu abil rahastatavate meetmete puhul on tegemist riigiabiga ELi toimimise lepingu artikli 107 tähenduses, ning asjaolu, et tegemist ei ole ELi toimimise lepingu artikliga 110 vastuolus oleva diskrimineerivat laadi lõivuga, sest seda kohaldatai samamoodi ka eksporditavate toodete ja elusloomade suhtes, millele laienesid lõivust tulenevad eelised, on komisjon seisukohal,

et eksporditavate toodete pealt võetavast ja Interbevi meetmete rahastamiseks kasutatavast lõivust saadav tulu kujutab endast ELi toimimise lepingu sätetega ja eeskätt selle artikliga 107 kooskõlas oleva abi rahastamist ning et sellest tulenevalt on sel viisil rahastatav riigiabi aluslepinguga kokkusobiv.

2.6.2. FNE maksud

2.6.2.1. Imporditavad elusloomad

(183) Prantsusmaa ametiasutuste väitel oli kuni 2003. aastani FNE-le tasutavaid makse võimalik kohaldada elusloomade suhtes, kes kasvatati väljaspool Prantsusmaa territooriumi, kuid kes toodi tapmiseks Prantsusmaale.

(184) Pärast komisjoni avaldatud kahtlusi kinnitasid Prantsusmaa ametiasutused, et nad on muutnud tootmisharudevahelise kokkuleppe teksti, välistades imporditavate või Prantsusmaale sissetoodavate elusloomade pealt võetava maksu. Prantsusmaa ametiasutuste väitel võeti kõnealuseid makse ainult Prantsusmaal kasvatatud ja tapetud loomade pealt.

⁽⁵⁹⁾ Vt ka põhjendus 94 ja sellele järgnevad põhjendused.

⁽⁶⁰⁾ Joonealuses märkuses 56 osutatud 23. aprilli 2002. aasta otsus Nygårdi kohtuasjas C-234/99.

- (185) Tootmisharudevahelise kokkuleppe muudatustest komisjonile ei teatatud. Edastati üksnes 2. veebruari 2005. aasta korraldus (vt põhjendus 87), milles täpsustatakse, et FNE makse võetakse ainult liha pealt, mis pärineb Prantsusmaal kasvatatud loomadelt, kes on tapetud Prantsuse emamaal.
- (186) Seega hõlmas ajavahemikul 1. jaanuarist 1996 kuni 30. septembrini 2004 liha pealt võetud maks ka Prantsusmaal tapetud, kuid väljaspool Prantsusmaa territooriumi kasvatatud loomi.
- (187) Prantsusmaa ametiasutused ei suutnud tõendada, et väljaspool Prantsusmaad tegutsevad loomakasvatajad oleksid kõnealuste maksude abil saadava tuluga rahastatud meetmetest kasu saanud. Maksukohustuslaste suhtes, kes tasusid kohustuslikuks muudetud vabatahtlikku maksu ja eksportisid oma toodangut, ei kohaldatud mingit hüvitist ega maksusoodustust ning nad ei saanud ka asjaomaste abimeetmetega võimaldatavaid eeliseid. Mis puutub uurimis- ja arendustegevuse ning tehnilise abiga seotud meetmetesse, siis nendest võisid põhimõtteliselt kasu saada üksnes Prantsusmaa tootjad (Prantsusmaal kasvatatud ja tapetud veistelt pärineva liha tootjad).
- (188) Asjaolu, et elusloomade import oli kõnealusel ajavahemikul vaid marginaalse tähtsusega⁽⁶¹⁾ ning et tegelikkuses oli elusloomade importijatel soovi korral võimalus imporditavate elusloomade kaal deklareerida ja maksu aluseks olevast kaalust maha arvata ning taotleda maksusummade hüvitamist, ei mõjuta komisjoni põhimõttelise otsust. Liiatigi kohaldatakse ELi toimimise lepingu artiklit 110 igasuguse, sealhulgas väikese ulatusega diskrimineerimise korral.
- (189) Võttes arvesse Euroopa Kohtu otsust Nygårdi kohtuasjas⁽⁶²⁾ ja asjaolu, et lõivu abil rahastatavate meetmete puhul on tegemist riigiabi ELi toimimise lepingu artikli 107 tähenduses, ning asjaolu, et tegemist on ELi toimimise lepingu artikliga 110 vastuolus oleva diskrimineerivat laadi lõivuga, sest seda kohaldati samamoodi ka teistest liikmesriikidest pärinevate toodete suhtes, millele ei laienenud lõivust tulenevad eelised, on komisjon seisukohal, et teistest liikmesriikidest imporditavate elusloomade pealt võetavast ja FNE meetmete rahastamiseks kasutatavast lõivust saadav tulu kujutab endast ELi toimimise lepingu sätetega ja eeskätt selle artikliga 107 vastuolus olevat abi rahastamist ning et sellest tulenevalt ei ole sel viisil rahastatav riigiabi aluslepinguga kokkusobiv.

2.6.2.2. Eksporditavad elusloomad

- (190) Kuna FNE makse kohaldati vaid Prantsusmaal kasvatatud või tapetud loomade suhtes, järeldas komisjon, et riigist

⁽⁶¹⁾ Prantsusmaa ametiasutuste (tolliameti) edastatud andmete põhjal oli imporditud suurte lihavede arv 2001. aastal 24 933 ja 2002. aastal 22 250. Prantsusmaal tapetud veiste arv oli ligikaudu neli miljonit, seega moodustas elusloomade import vaid 0,58 % tapetud veiste arvust.

⁽⁶²⁾ Joonealusel märkuses 56 osutatud 23. aprilli 2002. aasta otsus Nygårdi kohtuasjas C-234/99.

välja suunatud toodete kui selliste pealt FNE maksu ei võetud, ning need jäävad käesoleva otsuse kohaldamisalast välja.

3. ABI EBASEADUSLIKKUS

- (191) Nagu menetluse alustamise otsuses on osutatud, rõhutab komisjon, et Prantsusmaa ei ole talle ELi toimimise lepingu artikli 108 lõike 3 kohaselt enne kõnealuste meetmete rakendamist teatanud laiendamiskorraldustest, millega muudeti vabatahtlikud maksud kohustuslikuks, ega meetmetest, mida nende maksude abil rahastati (vt käesoleva otsuse põhjendus 2).
- (192) Määruse (EÜ) nr 659/1999 artikli 1 punktis f on ebaseaduslik abi täpselt määratletud kui uus abi, mis on kehtestatud vastuolus ELi toimimise lepingu artikli 108 lõikega 3. Kohustus uuest riigiabist teatada on sätestatud kõnealuse määruse artiklis 2.
- (193) Komisjon märgib kõigepealt kõnealuste maksude olemuse kohta, et nende täiemahuline kehtestamine eeldab maksu kinnitava akti vastuvõtmist riigiasutuse poolt. Seda silmas pidades leiab komisjon, et antud juhul on tegemist maksutaolise lõivuga, see tähendab riigi ressurssidega.
- (194) Et kohustuslikuks muudetud vabatahtlike maksude puhul on tegemist riigi ressurssidega (nagu on näidatud põhjenduses 106 ja sellele järgnevas põhjenduses), mis kuuluvad lahutamatu abikava juurde (põhjendus 171 ja sellele järgnevad põhjendused), ning et neid makse kasutati lihasektori ettevõtjatele teatavaid eeliseid andvate meetmete rahastamiseks, on sellistest meetmetest komisjonile teatamine asutamislepingu artikli 108 lõike 3 järgi kohustuslik.
- (195) Põhjendustes 123 ja 124 on näidatud, et kuna Prantsusmaa võetud meetmetel oli riigiabile iseloomulikke omadusi, on tegemist uue abiga, millest komisjonile ei ole teatatud, ja need on seega asutamislepingu kohaselt ebaseaduslikud.
- (196) Vastavalt komisjoni teatisele kohaldatavate eeskirjade kindlaksmääramise kohta õigusvastase riigiabi hindamiseks⁽⁶³⁾ tuleb kõiki määruse (EÜ) nr 659/1999 artikli 1 punkti f kohaselt ebaseaduslikke abimeetmeid hinnata vastavalt abi andmise hetkel kehtivatele eeskirjadele ja suunistele.

V. KOKKUVÕTE

- (197) Eeltoodu põhjal leiab komisjon, et kõnealuse abikava rahastamine kohustuslikuks muudetud vabatahtlike maksude abil ei anna alust vastuväideteks niivõrd, kui võrd kõnealuseid makse kohaldati omamaiste toodete ning eksporditavate toodete ja elusloomade suhtes (käesoleval juhul ajavahemikul 1996–2004 liha pealt võetud maksud).

⁽⁶³⁾ EÜT C 119, 22.5.2002, lk 22.

- (198) Kui makse kohaldata ka imporditavate elusloomade suhtes (käesoleval juhul ajavahemikul 1996–2004 elusloomade pealt võetud FNE maksud), tuleneb eelnevatest põhjendustest, et kohustuslikuks muudetud vabatahtlike maksude süsteem oli siseturuga vastuolus, kuivõrd sellega rikuti ELi toimimise lepingu artikli 110 sätteid, sest Prantsusmaa ei olnud suuteline tõendama, et abi kohaldata imporditud toodete suhtes samaväärselt nagu omamaiste toodete suhtes.
- (199) Lisaks ei olnud nendest abimeetmetest ELi toimimise lepingu artikli 108 lõike 3 kohaselt komisjonile teatatud; seega oli määruse (EÜ) nr 659/1999 artikli 1 punkti f alusel tegemist ebaseadusliku abiga.
- (200) Komisjon väljendab kahetsust, et Prantsuse Vabariik on asjaomase abi kehtestanud ELi toimimise lepingu artikli 108 lõike 3 sätteid rikkudes.
- (201) Kuna tegemist on abiga, mida rakendati enne komisjoni lõpliku otsuse vastuvõtmist, tuleb meenutada, et ELi toimimise lepingu artikli 108 lõike 3 sätted on korralduslikku laadi menetluseeskirjad, mille vahetut mõju on Euroopa Kohus tunnustanud mitmes kohtuotsuses, ⁽⁶⁴⁾ seega ei ole kõnealuse abi ebaseaduslikkust võimalik heastada tagantjärele tehtava otsusega ⁽⁶⁵⁾.
- (202) Euroopa Kohus on märkinud, et kui abimeede, mille rahastamisviis on selle lahutamatuks osaks, on ellu viidud teatamiskohustust rikkudes, peavad riiklikud kohtud põhimõtteliselt otsustama konkreetselt selle abi rahastamiseks kogutud maksude või maksete tagasimaksmise. Samuti on Euroopa Kohus märkinud, et riiklikud kohtud peavad kaitsma isikute õigusi juhul, kui riiklikud ametiasutused rikuvad abi andmise keeldu, mis on sätestatud ELi toimimise lepingu artikli 108 lõike 3 viimases lauses ja millel on vahetu õigust mõju. Kui õigustatud isikud, kes võivad nimetatud alusele tugineda, osutavad sellisele rikkumisele ning see on riikliku kohtu poolt tuvastatud, peab viimane tegema kõik asjakohased järeldused riikliku õiguse alusel, milles on käsitletud nii abi rakendusmeetmete kehtivust kui ka antud rahalise toetuse tagasinõudmist ⁽⁶⁶⁾.
- (203) Komisjon peab kohaseks võtta käesoleval juhul vastu tingimuslik otsus, kasutades määruse (EÜ) nr 659/1999 artikli 7 lõikega 4 talle jäetud võimalust, mille järgi komisjon võib otsusele lisada tingimused, mille täitmisel võib abi lugeda siseturuga kokkusobivaks, ja sätestada kohustused, mis võimaldavad jälgida otsuse täitmist.
- (204) Et heastada ELi toimimise lepingu artikli 110 rikkumine ja kõrvaldada tagasiulatuvalt diskrimineerimine, peab Prantsusmaa tagasi maksuma lõivu selle osa, mis võeti imporditud toodete pealt (ajavahemikul 1996–2004 elusloomade pealt võetud FNE maksud), proportsionaalselt abimeetmete eelistega, mis jäid maksukohustuslastel saamata. Kõnealuse rikkumise heastamine muudab asjaomased abimeetmed ELi toimimise lepingu artikliga 107 kokkusobivaks.
- (205) Komisjon määrab kindlaks tingimused, mille alusel tagasimaksmine peab toimuma. Prantsusmaa peab maksukohustuslastele tagasi maksuma selle osa lõivust, mis võeti kõnealuste imporditud toodete pealt ajavahemikul lõivu kehtestamisest kuni 2004. aasta 30. septembrini, täites täieulatuslikult järgmisi tingimusi:
- kui maksukohustuslased on suutelised tõendama, et nende imporditud toodete pealt võeti kohustuslikuks muudetud vabatahtlikku maksu, võivad selle lõivu tasunud maksukohustuslased riiklikes õigusaktides sätestatud ajavahemiku, kuid mitte vähem kui kuue kuu jooksul alates käesolevast otsusest teatamisest nõuda üksnes omamaiste toodete heaks suunatud teenuste rahastamiseks määratud lõivust saadud tulust proportsionaalse osa tagasimaksmist;
  - Prantsusmaa määrab kindlaks imporditud toodete suhtes rakendatud võimaliku diskrimineerimise ulatuse. Selleks kontrollib Prantsusmaa kontrollperioodi jooksul asjaomase lõivu abil kogu riigis omamaiste toodete pealt saadud vahendite suuruse ja üksnes kõnealuste toodete suhtes kohaldatavate eeliste rahalist tasakaalu;
  - tagasimaksmine peab toimuma hiljemalt kuue kuu jooksul alates tagasimaksmitaotluse esitamisest;
  - tagastatavad summad tuleb aktualiseerida, arvestades nende pealt intresse alates lõivu kasseerimise hetkest kuni tegeliku tagasimaksmise kuupäevani; intresside arvestamise aluseks on komisjoni poolt viite- ja diskontomäärade kehtestamise meetodi abil kinnitatud viitemäär;
  - Prantsusmaa ametiasutused aktsepteerivad kõiki maksukohustuslaste esitatud mõistlikke tõendusmaterjale, mis tõendavad teistest liikmesriikidest pärit toodetelt makstud lõivuosa suurust;
  - tagasimakseõigust ei saa seada sõltuvusse teistest tingimustest, eelkõige sellest, et lõivu ei ole edasi suunatud;
  - juhul kui maksukohustuslane ei ole veel lõivu maksnud, loobuvad Prantsuse ametiasutused ametlikult lõivu sissenõudmisest proportsionaalses osas teistest liikmesriikidest pärit toodetelt võetud lõivuosaga, mille kasutamine üksnes omamaistele toodetele suunatud abi rahastamiseks on tõendatud. Ühtlasi loobutakse võimalike intresside sissenõudmisest hili-
nenud makse korral;

⁽⁶⁴⁾ Euroopa Kohtu 19. juuni 1973. aasta otsus kohtuasjas 77/72: Capolongo, EKL 1973, lk 611, 11. detsembri 1973. aasta otsus kohtuasjas 120/73: Lorenz, EKL 1973, lk 1471, ja 22. märtsi 1977. aasta otsus kohtuasjas 78/76: Steinike ja Weinlig, EKL 1977, lk 595.

⁽⁶⁵⁾ Euroopa Kohtu 21. novembri 1991. aasta otsus kohtuasjas C-354/90: Fédération nationale du commerce extérieur des produits alimentaires jt vs. Prantsusmaa, EKL 1991, lk I-5505, ja 21. oktoobri 2003. aasta otsus liidetud kohtuasjades C-261/01 ja C-262/01: van Calster, EKL 2003, lk I-12249.

⁽⁶⁶⁾ 21. oktoobri 2003. aasta otsus liidetud kohtuasjades C-261/01 ja C-262/01: van Calster, EKL 2003, lk I-12249.

- h) kui komisjon seda nõuab, edastavad Prantsusmaa ametiasutused komisjonile täieliku aruande, mis tõendab tagasimaksemeetme nõuetekohast täideviimist;
- i) kui mõni teine liikmesriik on maksustanud samad tooted, mille pealt Prantsusmaa võttis lõivu, kohustuvad Prantsusmaa ametiasutused maksuma maksukohustuslasele tagasi selle osa lõivust, mis võeti kõnealusest liikmesriigist pärit toodete pealt;
- j) Prantsusmaa kohustub teatama käesolevast otsusest kõikidele potentsiaalsetele kõnealuse lõivu maksukohustuslastele,
- d) tagastatavad summad tuleb aktualiseerida, arvestades nende pealt intresse alates lõivu kasseerimise hetkest kuni tegeliku tagasimaksmise kuupäevani; intresside arvestamise aluseks on komisjoni poolt viite- ja diskontomäärade kehtestamise meetodi abil kinnitatud viitemäär;
- e) Prantsusmaa ametiasutused aktsepteerivad kõiki maksukohustuslaste esitatud mõistlikke tõendusmaterjale, mis tõendavad teistest liikmesriikidest pärit toodetelt makstud lõivuosa suurust;
- f) tagasimakseõigust ei saa seada sõltuvusse teistest tingimustest, eelkõige sellest, et lõivu ei ole edasi suunatud;

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA OTSUSE:

Artikkel 1

1. Eeldusel, et Prantsusmaa täidab käesoleva artikli lõikes 2 sätestatud tingimused, on Prantsusmaa võetud maksutaolise lõivu (ajavahemikul 1996–2004 teistesse liikmesriikidesse suunatud liha ja elusloomade pealt ning ajavahemikul 1996–2004 imporditud elusloomade pealt võetud kohustuslikuks muudetud vabatahtliku maksu) abil rahastatud ning toodete tutvustamiseks, reklaamiks, tehniliseks abiks, uurimise ja arendustegevuseks ELi toimimise lepingu artikli 108 lõike 3 kohaselt ebaseaduslikult antud riigiabi puhul tegemist riigiabiga, mis on alates kõnealuse maksu kehtestamisest kuni 30. septembrini 2004 siseturuga kokkusobiv ELi toimimise lepingu artikli 107 lõike 3 punktis c toodud tähenduses.

2. Prantsusmaa peab maksukohustuslastele tagasi maksuma selle osa lõivust, mis võeti kõnealuste imporditud toodete pealt ajavahemikul lõivu kehtestamisest kuni 2004. aasta 30. septembrini, täites täieulatuslikult järgmisi tingimusi:

- a) kui maksukohustuslased on suutelised tõendama, et nende imporditud toodete pealt võeti kohustuslikuks muudetud vabatahtlikku maksu, võivad selle lõivu tasunud maksukohustuslased riiklikes õigusaktides sätestatud ajavahemiku, kuid mitte vähem kui kuue kuu jooksul alates käesolevast otsusest teatamisest nõuda üksnes omamaiste toodete heaks suunatud teenuste rahastamiseks määratud lõivust saadud tulust proportsionaalse osa tagasimaksmist;
- b) Prantsusmaa määrab kindlaks imporditud toodete suhtes rakendatud võimaliku diskrimineerimise ulatuse. Selleks kontrollib Prantsusmaa kontrollperioodi jooksul asjaomase lõivu abil kogu riigis omamaiste toodete pealt saadud vahendite suuruse ja üksnes kõnealuste toodete suhtes kohaldatavate eeliste rahalist tasakaalu;
- c) tagasimaksmine peab toimuma hiljemalt kuue kuu jooksul alates tagasimaksmistaotluse esitamisest;

g) juhul kui maksukohustuslane ei ole veel lõivu maksnud, loobuvad Prantsuse ametiasutused ametlikult lõivu sissenõudmisest proportsionaalses osas teistest liikmesriikidest pärit toodetelt võetud lõivuosa, mille kasutamine üksnes omamaistele toodetele suunatud abi rahastamiseks on tõendatud. Ühtlasi loobutakse võimalike intresside sissenõudmisest hilinevad makse korral;

h) kui komisjon seda nõuab, edastavad Prantsusmaa ametiasutused komisjonile täieliku aruande, mis tõendab tagasimaksemeetme nõuetekohast täideviimist;

i) kui mõni teine liikmesriik on maksustanud samad tooted, mille pealt Prantsusmaa võttis lõivu, kohustuvad Prantsusmaa ametiasutused maksuma maksukohustuslasele tagasi selle osa lõivust, mis võeti kõnealusest liikmesriigist pärit toodete pealt;

j) Prantsusmaa kohustub teatama käesolevast otsusest kõikidele potentsiaalsetele kõnealuse lõivu maksukohustuslastele.

Artikkel 2

Prantsusmaa teatab komisjonile kahe kuu jooksul pärast käesolevast otsusest teatamist, milliseid meetmeid selle otsusega vastavuse saavutamiseks on võetud.

Artikkel 3

Käesolev otsus on adresseeritud Prantsuse Vabariigile.

Brüssel, 13. juuli 2011

Komisjoni nimel
komisjoni liige
Dacian CIOLOȘ

KOMISJONI RAKENDUSOTSUS,

15. veebruar 2012,

ELi rahalise toetuse kohta seoses Saksamaal, Itaalias ja Madalmaades 2011. aastal lindude gripi vastu võitlemiseks võetud erakorraliste meetmetega

(teatavaks tehtud numbri C(2012) 776 all)

(Ainult hollandi-, itaalia- ja saksakeelne tekst on autentsed)

(2012/132/EL)

EUROOPA KOMISJON,

võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingut,

võttes arvesse nõukogu 25. mai 2009. aasta otsust 2009/470/EÜ kulutuste kohta veterinaaria valdkonnas, ⁽¹⁾ eriti selle artiklit 4,

ning arvestades järgmist:

- (1) Lindude gripp on kodulindude ja teiste vangistuses elavate lindude nakkuslik viirushaigus, mis kahjustab tõsiselt kodulinnukasvatuse tulusust ja põhjustab häireid liidusiseses kaubanduses ning ekspordis kolmandatesse riikidesse.
- (2) Lindude gripi puhangu korral on oht, et haigusetekitaja levib eluslindude ja linnulihatoodete kaubanduse teel asjaomase liikmesriigi teistesse kodulinnukasvatustesse, aga ka teistesse liikmesriikidesse ja kolmandatesse riikidesse.
- (3) Nõukogu direktiivis 2005/94/EÜ, ⁽²⁾ millega kehtestatakse lindude gripi tõrjet käsitlevad ühenduse meetmed, on sätestatud meetmed, mida liikmesriigid peavad puhangu korral viivitamata rakendama, et hoida ära viiruse edasine levik.
- (4) Otsuses 2009/470/EÜ on sätestatud kord, millega reguleeritakse liidu rahalist toetust veterinaariaalastele erimeetetele, sealhulgas erakorralistele meetmetele. Vastavalt kõnealuse otsuse artikli 4 lõikele 2 saavad liikmesriigid rahalist toetust teatavate linnugripi tõrjemeetmetega seonduvate kulude katmiseks.
- (5) Otsuse 2009/470/EÜ artikli 4 lõike 3 esimeses ja teises taandes on sätestatud eeskirjad selle kohta, mitu protsenti liikmesriigi kantud kuludest võidakse katta liidu rahalisest toetusest.
- (6) Liidu rahalise toetuse maksmine lindude gripi erakorraliste tõrjemeetmete rakendamiseks on reguleeritud komis-

joni 28. veebruari 2005. aasta määrusega (EÜ) nr 349/2005, millega kehtestatakse eeskirjad ühenduse toetuse osas erakorraliste ning teatavate loomahaiguste vastaste meetmete jaoks, mis on ette nähtud nõukogu otsusega 90/424/EMÜ ⁽³⁾.

- (7) 2011. aastal esines Saksamaal, Itaalias ja Madalmaades linnugripi puhanguid. Saksamaa, Itaalia ja Madalmaad võtsid vastavalt direktiivile 2005/94/EÜ meetmeid nende haiguspuhangu vastu võitlemiseks.
- (8) Saksamaa, Itaalia ja Madalmaade ametiasutused on toiduahela ja loomatervishoiu alalises komitees esitatud aruannete ja regulaarselt esitatava haigusolukorra arengut käsitleva teabe abil tõendanud, et nad on direktiivis 2005/94/EÜ sätestatud tõrjemeetmeid tõhusalt rakendanud.
- (9) Seega on Saksamaa, Itaalia ja Madalmaade ametiasutused täielikult täitnud kõik tehnilised ja halduskohustused, mis on sätestatud otsuse 2009/470/EÜ artikli 4 lõikes 2 ja määruse (EÜ) nr 349/2005 artiklis 6.
- (10) Praegu ei ole liidu rahalise toetuse suurust võimalik täpselt määrata, sest laekunud andmed hüvitiste ja tegevuskulude kohta on hinnangulised.
- (11) Käesolevas otsuses sätestatud meetmed on kooskõlas toiduahela ja loomatervishoiu alalise komitee arvamusega,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA OTSUSE:

Artikkel 1

Liidu rahaline toetus Saksamaale, Itaaliale ja Madalmaadele

1. Saksamaale, Itaaliale ja Madalmaadele võib anda liidu rahalist toetust selliste kulude katmiseks, mis kõnealustel liikmesriikidel tuli 2011. aastal kanda seoses meetmetega, mis nimetatud liikmesriikides võeti vastavalt otsuse 2009/470/EÜ artikli 4 lõigetele 2 ja 3 lindude gripi vastu võitlemiseks.

⁽¹⁾ ELT L 155, 18.6.2009, lk 30.⁽²⁾ ELT L 10, 14.1.2006, lk 16.⁽³⁾ ELT L 55, 1.3.2005, lk 12.

2. Lõikes 1 nimetatud rahalise toetuse suurus määratakse kindlaks hilisema otsusega, mis võetakse vastu otsuse 2009/470/EÜ artikli 40 lõikes 2 sätestatud korras.

Artikkel 2

Adressaadid

Käesolev otsus on adresseeritud Saksamaa Liitvabariigile, Itaalia Vabariigile ja Madalmaade Kuningriigile.

Brüssel, 15. veebruar 2012

Komisjoni nimel

komisjoni liige

John DALLI

EUROOPA KESKPANGA OTSUS,

27. veebruar 2012,

millega tunnistatakse kehtetuks otsus EKP/2010/3 ajutiste meetmete kohta seoses Kreeka valitsuse poolt emiteeritud või tagatud võlainstrumentide kõlblikkusega

(EKP/2012/2)

(2012/133/EL)

EUROOPA KESKPANGA NÕUKOGU,

võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingut, eelkõige selle artikli 127 lõike 2 esimest taanet,

võttes arvesse Euroopa Keskpankade Süsteemi ja Euroopa Keskpanka põhikirja (edaspidi „EKPSi põhikiri“), eelkõige selle artiklit 12.1 ja artikli 34.1 teist taanet, koosmõjus artikli 3.1 esimese taandega ja artikliga 18.2,

ning arvestades järgmist:

- (1) EKPSi põhikirja artikli 18.1 kohaselt võivad Euroopa Keskpank (EKP) ja liikmesriikide, mille rahaühik on euro, keskpangad teha krediiditehinguid krediidasutustega ja muude turul osalejatega, kui laen on piisavalt tagatud. Tagatiskõlblikkuse kriteeriumid eurosüsteemi rahapoliitika tehingute jaoks on sätestatud 20. septembri 2011. aasta suunise EKP/2011/14 (eurosüsteemi rahapoliitika instrumentide ja menetluste kohta) ⁽¹⁾ I lisas (edaspidi „ülddokumentatsioon“).
- (2) Ülddokumentatsiooni punkti 1.6 kohaselt võib EKP nõukogu eurosüsteemi rahapoliitika instrumente, tingimusi, kriteeriume ja menetlusi igal ajal muuta. Ülddokumentatsiooni punkti 6.3.1 kohaselt jätab eurosüsteem endale õiguse mis tahes asjakohaseks peetava teabe põhjal välja selgitada, kas emissioon, emitent, krediidi-saaja või garant vastavad tema kõrgetele krediidistandarditele.
- (3) 6. mai 2010. aasta otsus EKP/2010/3 ajutiste meetmete kohta seoses Kreeka valitsuse poolt emiteeritud või tagatud võlainstrumentide kõlblikkusega ⁽²⁾ peatas ajutiselt erandliku meetmena eurosüsteemi kohustusliku

reservi nõude krediidikvaliteedi künnise osas, mida kohaldatakse Kreeka valitsuse või Kreekas asutatud emitentide poolt emiteeritud ning Kreeka valitsuse poolt täielikult tagatud turukõbllikele võlainstrumentidele.

- (4) Kreeka Vabariik on erasektori osaluse raames otsustanud teha võlavahetuspakkumise Kreeka valitsuse poolt emiteeritud turukõbllike võlainstrumentide hoidjatele.
- (5) See Kreeka Vabariigi otsus avaldab täiendavat negatiivset mõju tagatise piisavusele eurosüsteemi operatsioonides Kreeka valitsuse või Kreekas asutatud emitentide poolt emiteeritud ning Kreeka valitsuse poolt täielikult tagatud turukõbllike võlainstrumentidega.
- (6) Otsus EKP/2010/3 tuleb tunnistada kehtetuks,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA OTSUSE:

Artikkel 1

Otsuse EKP/2010/3 kehtetuks tunnistamine

Otsus EKP/2010/3 tunnistatakse kehtetuks.

Artikkel 2

Jõustumine

Käesolev otsus jõustub 28. veebruaril 2012.

Frankfurt Maini ääres, 27. veebruar 2012

EKP president

Mario DRAGHI

⁽¹⁾ ELT L 331, 14.12.2011, lk 1.

⁽²⁾ ELT L 117, 11.5.2010, lk 102.

Tellimishinnad aastal 2012 (ilma käibemaksuta, sisaldavad tavalise saatmise kulusid)

<i>Euroopa Liidu Teataja</i> L- ja C-seeria väljaanne ainult paberkandjal	ELi 22 ametlikus keeles	1 200 eurot aastas
<i>Euroopa Liidu Teataja</i> L- ja C-seeria paberkandjal + DVD-l aastane väljaanne	ELi 22 ametlikus keeles	1 310 eurot aastas
<i>Euroopa Liidu Teataja</i> L-seeria väljaanne ainult paberkandjal	ELi 22 ametlikus keeles	840 eurot aastas
<i>Euroopa Liidu Teataja</i> L- ja C-seeria igakuiselt ja kumulatiivselt DVD-l	ELi 22 ametlikus keeles	100 eurot aastas
<i>Euroopa Liidu Teataja</i> lisa (S-seeria – avalikud hanked ja pakkumismenetlused) kord nädalas DVD-l	mitmekeelne: ELi 23 ametlikus keeles	200 eurot aastas
<i>Euroopa Liidu Teataja</i> C-seeria – värbamiskonkursid	konkursside keeled	50 eurot aastas

Euroopa Liidu Teatajat saab tellida Euroopa Liidu 22 ametlikus keeles. Teataja on jaotatud L-seeriaks (õigusaktid) ja C-seeriaks (teave ja teatised).

Iga keeleversioon tuleb tellida eraldi.

Vastavalt nõukogu määrusele (EÜ) nr 920/2005, mis avaldati ELTs L 156 18. juunil 2005 ja milles sätestatakse, et Euroopa Liidu institutsioonid ei ole ajutiselt kohustatud koostama ja avaldama kõiki õigusakte iiri keeles, müüakse ELT iirikeelseid väljaandeid eraldi.

Euroopa Liidu Teataja lisa (S-seeria – avalikud hanked ja pakkumismenetlused) tellimus sisaldab kõiki 23 keeleversiooni ühel mitmekeelsel DVD-l.

Soovi korral saab koos *Euroopa Liidu Teataja* tellimusega mitmesuguseid *Euroopa Liidu Teataja* kaasandeid. Kaasannete ilmumisest teavitatakse tellijaid teadaande vahendusel, mis avaldatakse *Euroopa Liidu Teatajas*.

Müük ja tellimused

Erinevate tasuliste perioodikaväljaannete tellimusi, k.a *Euroopa Liidu Teataja* tellimust, saab vormistada meie edasimüüjate kaudu. Edasimüüjate nimekiri on kättesaadav järgmisel veebilehel:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_et.htm

EUR-Lexi (<http://eur-lex.europa.eu>) kaudu pakutakse otsest ja tasuta juurdepääsu Euroopa Liidu õigusaktidele. Nimetatud veebilehel saab tutvuda *Euroopa Liidu Teatajaga* ning ka lepingute, õigusaktide, kohtupraktika ja ettevalmistatavate õigusaktidega.

Lisateavet Euroopa Liidu kohta saab veebilehelt <http://europa.eu>

